

DOMOVINA

Uredništvo je v Schillerjevih ulicah št. 3. — Dopise blagovolite frankirati, rokopisi se ne vračajo.

Izhaja dvakrat na teden, vsak torek in petek ter velja za Avstrijo in Nemčijo na leto 8 kron, pol leta 4 krone, 3 mesece 2 kroni. Za Ameriko in druge dežele toliko več, kolikor znaša poština, namreč: Na leto 18 kron, pol leta 6 kron 60 vin. Naročnina se pošilja upravnistvu, plačuje se vnaprej.

Za inserate se plačuje 1 krono temeljne pristojbine ter od vsake petit-vrste po 20 vinarjev za vsakokrat; za večje inserate in mnogokratno inseriranje znaten popust.

Vstajenje.

Kadar vstaja narava iz smrtnega spanja, in se razveže in odpade beli njen mrtvaški prt, tedaj nam nova moč, novo življenje prerodi dušo. Zemlja kali cvetove, mlada sila duhti iz mrtve prsti, rože klijejo in se nagibajo k solncu. Vesna v naravi, vesna v človeških srcih!

Spomladi, v najlepšem času, ko se blesti rosa kot demanti po naših poljanah, lije solnčna obla tisočžarko luč, nebeske plamene, tedaj praznujemo praznik vstajenja našega božjega Spasitelja. Veličastna povest je to, globoka tragedija o smrti Jezusovi. A že po treh dneh smrtnega spanja se dvigne iz groba naš Bog v nadzemski slavi, angelski kori zapoje himne, slavne pesmi v zmago njemu, ki je premagal smrt in peklenske sile. Čez nebo in zemljo zazvene zmagoslavne fanfare svoje svitile melodije o vstajenju in večnem življenju.

Vstal je!

In spomin na ta čas obhajamo vsako leto. Kadar zapoje velikonočni zvonovi v jasnih akordih, ko zaori Alleluja po naših cerkvah, se sprehaja Vuzem po našem polju, tedaj nam zahrepene srca v neodoljivih željah.

Vstal je naš sveti Spasitelj in njegov vzgled posnema priroda. Zemlja sili k nebu, cvetje svojo deco daruje stvarniku v prekrasni dar. Vsa ovenčena je naša domovina, in Slovenec tedaj vkljub veselju, ki ga čuti v razžarjenem srcu, ne more zapeti s ponosom svoje zmagoslavne pesmi.

Vse vstaja, a kje je moj narod, da ne more slaviti svojega vstajenja! Kje je ona sila, ki je vklenila v strašne verige naše narodno telo! Čutimo zatiranost svoje domovine, a vseeno nam Alleluja polni srca z mogočno radostjo in samo-

zavestjo. Spominjamo se večne resnice, da ima vsaka stvar na svetu čas vstajenja, ko pohiti iz nižin k visokim ciljem svojim.

Na vstajenje, na vstajenje! Naš narod čaka nanj že stoletja, z gorkim srcem hrepeni po srečni dobi in z močjo in zavestjo ruši in razbija smrtno spono. V prah razbija verige svojih tiranov z vedno večjo čilostjo in čvrstostjo. Že se sveti v daljavi triumfalna pot, in mlade naše noge jo hočejo naskočiti, da bliskoma prihitimo k svoji zmagi.

Krepki smo mi, žilav nam je narod. Stoletje že robuje močnejšim ljudstvom, pomagal jim je k vstajenju in prelival svojo kri. Na poljanah, s krvjo porošenih, so se dvigali tuji zmagovalci, a mi verujemo, da nam ni vstajenje na bojnem polju, temveč na polju luči in prosvete.

Mi ne obupamo, polni smo nade, prešinjajo nas upi, da mora zmagati pravica, da je tudi naš praznik vstajenja. Skozi trpljenje k zmagi — to nam bodi geslo. Kakor se je veliki Učenik, Jezus, po zaničevanju in po sramotnem križanju tretji dan dvignil zmagonosno iz groba, strl zapahe smrti, ravnotako je tudi nam zagotovljeno novo življenje, ožarjeno z neizgorljivim plamenom pravice in svobode.

Narod slovenski bo vstal! Ob tem svetem velikonočnem času je naša nada še močnejša. Vsi delamo na to, da se čim prej razlije sreča po naši zemlji, da bi bila povsod slavna in velika, da bi zableščalo zlato solnce pravice nad našo tisočkrat križano materjo Slovenijo.

Naša pot še ni končana. Izdal je svojega Učenika njegov učenec Juda Iskarijot — in kolikokrat že je bil izdan naš narod od nesrečnih njegovih potomcev, narodnih izdajic, Judežev, ki greše strašno proti svoji krvi, lastnemu rodu in jeziku. Brez njih, brez njihovega prokletega zlo-

čina bi bil danes naš narod že sredi svojega zmagoslavnega dira in že bi nam vriskal nasproti zmagoslavni pozdrav.

To je danes še oddaljeno. Pred nami je še mnogo napora, zlasti za vse izobražence, ki morajo postati učitelji in vodniki svojih nižjih bratov in sester. Vzgojimo narod! Tako zrahljajmo in očistimo svojo narodno njivo, da bo na njej prostora samo za zdravo, zlato žito. Vsa ljulika, ves plevel mora ven; kar je narodnih odpadnikov, izdajic, na sramotni steber ž njimi. Juda se je obesil sam.

Obljubimo si ob tem času, ko že zveni iz dalje velikonočni zvon, da hočemo resnejše stremeti in delati za vstajenje celega naroda! Vzga-jajmo ponos in značajnost v mladih dušah, potem ni več daleč naš vstajenja dan, naš veliki dan!

Alleluja, Alleluja!

Slovenskemu narodu!

(Konec.)

Raba nemščine na zgoraj opisan način je na Kranskem protizakonita, protinustavna; kajti ni zakona, ki bi kdaj bil določil nemščino za državni jezik, ter je takšen zakon sploh nemogoč, dokler obstoji § 19. drž. temelj. zak. — Vsled tega tiči v tej rabi nemščine na Slovenskem neprestano žaljenje in izzivanje Slovencev, katere se na ta način svetu predstavlja kot državljanke druge vrste. Nemcem podrejene helote.*

* Tega se sicer že mnogo Slovencev zaveda, a še davno ne vsi. Radi tega se prosijo vsi slov. listi, naj že opustijo škodljivo medsebojno obiranje in obrekovanje, in tudi kolikor mogoče skrijejo prazno in brezplodno pričkanje in zabavljanje na nemškutarje ter polagoma oboje nadomestijo s sestavki, v katerih se Slovenci pouče temeljito o svojem položaju v posameznih krajih in celoti —

LISTEK.

Karin.

Zgodovinska povest. — Spisal Mavro Jokav. Prevel Prost. Mrvičkov.

(Dalje.)

Vse sem videl, ali to me ne zabava nikakor. Kaj naj jaz, legijonar, posut z ranami, ki se vračam od meje skitske, občudujem pri krvavih glumah vašega cirkusa? Vi stvarjate iz igre boj, a mi iz boja igro. Term nisem nikdar ljubil. Gorke kopeli so za Kvirite, nikakor ne za vojaka. Kri si lahko spereš tudi z mrzlo vodo, za nesnago treba navadno gorke.

A na tretje moje vprašanje še nisi odgovoril. Nisi li v Rimu našel lepih žen? Ali kaj vprašujem? Najdejo te uže same, in če jih niti ne iščeš. O, žene v Rimu niso ponosne, niso ohole, in ako si se enkrat pokazal na foru s ponosito, vitezko postavo svojo, moral bi se čuditi istinito, da te niso odvele, da te niso raztrgale na kose, kakor Orfeja bahantinje.

O Mezembrij, skopca se ne vjame na limanice.

Beži, beži, da bi ti bil večji skopec od drugih! Kakor da bi ne bile golobice Venerine gnezdile v šlemu Martovem! Beži, obrazu tvojemu nikakor ne pristojata hinavstvo. Kri te je zalila, povetil si oči! Čemu bi varal mene, matorega človeka?

Ali so se mari v senci Karinovi spremenili običaji rimski? In ako je do sedaj umrla od šestih vestalnih devic ena, se je našla komaj Rimljanka, ki bi bila za to mesto. So li sedaj vse, ki so bile poprej svečenice Afroditi, se posvetile Vesti?

Tega niti trdil nisem, Mezembrij.

Tedaj nasprotno, le ne taji! Imel si zabavnih pustolovin. To je krasno! Pet, šest zaljubljenih žensk te je obdajalo naenkrat ter ti poklanjalo svoje srce, svoje življenje, a ti si izbral izmed njih najlepšo, ki te je objemala najgorkejšo, poljubljala najsladkejšo. Ali pa celo med njimi niti voliti nisi zamogel, ter si vse osvojil? Zjutraj si si odličil glavo z vencem ene, zvečer z vencem druge. Eni si prisegal pri mesecu, a drugi pri solncu ter obema držal svojo prisego. Krasno, izvrstno! To so zabave mladine! Manlij, tudi jaz sem bil tak v svoji mladosti.

Ali Mezembrij, pri tebi se ne pride niti do besede! Kar praviš tu, se nikakor ne tiče mene. V toliko ti priznavam, da sem imel en dan mojega bivanja v Rimu več neprijetnosti z robovi, katere so pošiljale njih gospodarice k meni, kakor s soprogi teh gospa, h katerim so me bili poslali. Toda moja navada ni, da bi pazil na takšna poslanstva. Jaz sem pokolenja Manlijev, in v naši rodbini je prastara šega, da je mož v svojem življenju ljubil le eno ženo, a njo zvesto; ko mu je umrla, oplakoval jo je večno; če ga je prevarila, jo je umoril, in ako jo je kdo onečastil, se je osvetil.

Krasno govoriš, Manlij. Toda na tvoji roki vidim prstan, kakršnega običajno ne nosijo možki, ako ga ne dobe iz rok kake dame.

Prav sklepaš. Ta prstan mi je poslala dama; da se mi blesti tukaj, si temu vzrok edino ti.

Z začudenjem zre Mezembrij mladeniča ter meni, da tako govori le v pijanosti.

Jaz, Manlij? Kaj mene briga tvoj prstan?

Sinoči je bilo, ko sem pričetkom vigilij zapuščal kapitol. Zastrta matrona mi stisne droben zavitek v roko in tudi takoj izgine med stebriščem. Zavitek je bil spet s tem prstanom. Iz radovednosti sem ga razvil ter čital v njem skrivnostne besede:

Manlij Sinister, ti ljubiš devo, katere oče ti je drag prijatelj. Starcu in mladi deklici preti nevarnost. Razven bogov in neprijateljev tvojih vem to le jaz. Ako bi hotel kaj več pozvedeti, se požuri k meni. Sel tega lista te bode pričakoval vsako uro ponoči in podnevu pred Pons sacer,* dokler ne prideš. Ko pokažeš ta prstan, te pripeljejo k meni. Podpisano: Ženska, ki te obožuje od mladih tvojih let, a katero si ti vedno zaničeval, ki jo sovražijo oni, katere hoče rešiti.

Manlij, čudne reči, mi tu pripoveduješ. Uganka mi je nerešljiva. Kdo ima moč, da vidi v globino mojega srca, da čita tam moje čute? So me li morda izdale sanje, da je znano, da ljubim tvojo hčerko, katero sem videl pred štirimi leti in katere od tedaj nisem mogel pozabiti?

* Sveti most.

Končno pa je v praktičnem oziru gorenje postopanje z nemščino na Kranjskem nesmisel, neumnost. Kajti po zdravem razumu so napisi in razglasi namenjeni masi ljudstva, da jih isto bere, razume, se pouči in po njih ravna, ter se tako izobrazuje in vzgaja v dobre državljane in v dobre člane človeške družbe. To je pravi namen napisov in razglasov; nimajo pa služiti kakšni krivični teoriji (pangermanizmu i. p.)!

Danes le malo naših ljudij postoji pred črnimi deskami raznih uradov, ker njih razglasov ne razume. Tako se zanemarja vsled vsiljevanja nesrečne nemščine politična in gospodarska vzgoja našega ljudstva; (kakor v ljudski šoli trpi splošna vzgoja naše mladine vsled preintenzivnega gojenja nemščine na škodo drugih predmetov). To vse se mora spremeniti! Zakon in zdrav razum to veleval!

Radi tega pa, rojaki po Kranjski in po vsem Slovenskem, na delo! Popisujmo in spoznavajmo svojo slovensko domovino v zgoraj opisanem oziru; potem pa si izvojujmo z brezobzirno odločnostjo in vztrajnostjo **složno** svoje zakonito nam zajamčene pravice, ki vam jih je potrdil sam presvetli avstrijski vladar, pravični in človekoljubni cesar Franc Jožef I. s tem, da je potrdil drž. temelj. zakone, med njimi tudi v začetku razloženi **§ 19.** — Delajmo vsi iz celega slovenskega ozemlja kot en moč: vsaka slovenska zahteva ima biti skupna zahteva vseh Slovencev, in se kot takšna z vso odločnostjo zastopati, posebno po vseh naših listih. Mi nimamo prositi vlado za milosti, mi hočemo le svoje pravice! Hočemo jih doseči z odločnim, a dostojnim delom!

Dodatek.

Poučno je tudi razpisovanje učiteljskih služb v „Učiteljskem Tovarišu“, v katerem imajo na podlagi odloka: Z. 1897 L. Sch. R. Laib. 6. okt. 1890, vsi c. kr. okrajni šolski sveti na Kranjskem razpise izpraznjenih učiteljskih služb objavljati. In v katerem jeziku se te službe razpisujejo?

Pregledal sem „Učit. Tov.“ od l. 1897 naprej do l. avgusta 1904. ter našel sledeče: letnik 1900 ima samo slovenske razpise, toda ni mi znano, v koliko jih ni uredništvo prestavljalo; radi tega omenjenega letnika pri naslednji statistiki nisem vpošteval.

Izključno slovenske razpise imajo c. kr. okrajni šolski sveti v Krškem, v Ljubljani, Črnomlju in Kamniku;

saj pri tem hudih, le preopravičenih udarcev za nasprotnike ne bode manjkalo. — stvarno pouče o vseh spremembah na gospodarskem in političnem polju in se v istih budi z resno, možato besedo narodna zavest in zdrav naroden ponos, ter tako vstvarja zmožnost in veselje do požrtvovalnega narodnega dela. Opuste naj se tudi vse smešne grožnje nasprotnikom, rekši: „Mi bomo. Vam že dali!“ in podobno!

Logatec ima 44 slovenskih pa 2 nemška; Postojna ima 66 slovenskih pa 1 nemškega; Rudolfovo ima 32 slovenskih pa 3 nemške; Litija ima 18 slovenskih pa 18 nemških; Radovljica ima 2 slovenska (v l. 1904!), pa 22 nemških;

Kočevje ima 6 slovenskih (od teh 5 v l. 1904!) in 39 nemških.

Kranj pa ima izključno same nemške, lani edini c. kr. okrajni šolski svet na Kranjskem! — (Prej je bila na istem stališču tudi Radovljica, v letu 1904, ima tudi 2 slovenska.)

Na koga pade krivda: na okr. šolsk. nadzornika, ali na glavarja?! — Saj razpisuje celo c. kr. rudniško ravnateljstvo v Idriji službe na tamošnji c. kr. šoli slovenski; in vendar nosi ta šola edino nemški napis: „K. K. Werkschule!“ — Postopanje c. kr. šolskih svetov v Kranju in Radovljici je tem čudneje, ko vendar tudi več c. kr. okr. šolskih svetov na Štajerskem razpisuje učiteljske službe v istem listu v slovenščini.

Odkod ta razlika v rabi slovenščine pri razpisovanju učit. služb v deželi, skoro izključno slovenski? S čim opraviči vlada to dvojno postopanje svojih organov? — S čim pa narod, ki to trpi, (ozir. njegovi voditelji)?!

Najmilejše rečeno, je zelo neprimerno, da se v slovenski deželi, v slovenskem učiteljskem listu razpisujejo službe za slovenske učitelje v nemščini. In naše učiteljstvo* in druga slovenska javnost to prenašata mirno in ves njegov odpor proti temu narodnemu nasilju obstoji v tem, da „Uč. Tov.“ pasivno dalje prinaša te nemške razpise, češ, naj svet zve, kako z nami, z našo slovenščino postopajo c. kr. oblastva!

Ta pasivni odpor že leta in leta sem nima nobenega smisla. Nasilnik se zato bodisi niti ne zmeni, ali pa ima za nezmožnost tlačenega se braniti, le prezirljivo pomilovanje. Istotako druga javnost.

Tu treba nastopiti aktivno, poslati zastopnike ljudstva v boj, in učiteljstvo združiti v trdno falango za boj, za prava naroda, in narod učiteljstva ne bode zapustil. Ali gorje izdajcam in nizkim kruhoborcem, kateri bi rušili disciplino v tem boju! In to gorje mu mora priti od učiteljstva, ki mora izdajce vreči iz svoje sredine. — in naroda!

Toda noben posameznik se ne sme bati za svojo ekzistenco; staviti jo mora v nevarnost in rešil — ter zboljšal si jo bo. Tu velja: eden za vse — in vsi za enega.

* To je bilo pisano že pred nekaj meseci. Radi tega bodi učiteljstvu na čast povdarjeno, da se je isto zadnji čas začelo samo oglašati v tem oziru, kar posebno dokazuje „Pisarna“ v „Učit. Tovarišu“ od 20. nov. 1904., št. 297.

Gnjiloba.

Dne 14. aprila se je vršila pred dunajskim pobotnim sodiščem zanimiva pravda. Nek vitez Gutman je tožil list „Die Zeit“, kateri mu je očital, da si je kupil članstvo gosposke zbornice za 500.000. Govorilo se je tudi veliko splošno o načinu Koerberjevega vladanja. Tožnik je sicer kmalu tožbo umaknil in s tem rešil iz zadrege sebe, še bolj pa bivšega ministrskega predsednika. Vendar pa smo že zvedeli dovolj.

Obtoženec dr. Kanner je izjavil: „Opažal sem, da so se zakotni lističi brez naročnikov in brez ugleda za Koerberjevo vlado razširjali in postajali vedno bogatejši, čim glasneje so trobili Koerberju slavo... Od kod je dobil Koerber ogromne svote, katere so se cenile na 2 milijona kron, ki jih je rabil Koerber v take svrhe, dočim mu je dovolil državni proračun za časopisje le 200.000 K? Kmalu mi je bilo jasno. Čudovito pogostoma se je dogajalo pod Koerberjem, da so dobivali ljudje, ki o njihovih zaslugah za državo in javnost ni vedela živa duša, kar iznenada redove, naslove ali druga državna odlikovanja, in kdor je zadevo dalje zasledoval, videl vedno, da so bili to zelo bogati ljudje, ki so za to tudi primerno plačali... Pod Koerberjem je bil sistem tak: Bogati ljudje so morali dajati denar, pa ne za občnokoristnemveč izključno za podkupovanje vladnega časopisja. Prišlo je celo tako daleč, da so se te barantije udeleževali celo državni uradniki.“

Dr. Kanner je navajal podatke in imena mnogih udeležencev. Kot priča je bil zaslišan tudi dr. Koerber, ki je deloma zanikaval, deloma pa se skril za uradno tajnost. Škoda, da se je zaslišanje prič prekinilo, ker je tožnik od tožbe brez poravnave odstopil. Sicer pa to dejstvo tudi govori cele knjige.

Srečna Avstrija, ko te vladajo taki možje. Dr. Koerber je bil le oseba, sistem pa je in ostane stari. In mi naj od takih ljudij pričakujemo pravice?

Zanimivo pa je bilo tudi, kar smo izvedeli izza kulis vodilnega nemškega časopisja. Na eni strani podkupljivost, na drugi pa koristolovstvo in nizka zavist. — Taki so naši nasprotniki. Studi se nam!

„Sokol“.

(Govor dr. Gv. Serneca na „Sokolskem“ jourfixu.)

II. slovenski sokolski izlet je naravnost epohalnega pomena v zgodovini razvoja slovenskega

In kdo bi bila ženska, ki hoče svojo tekmo otepi pogube?

Mezembriju se zmrača obličje.

Čaši sta stali že dolgo nedotaknjeni pred možema. O pogovoru sta se bila streznila popolnoma oba, a srci, kateri so odprli vinski duhovi, sta ostali iskreni.

Pokaži mi prstan, pravi tiho Mezembrij.

Manlij mu poda roko.

Kamen v prstanu je bil prekrasna kameja z belim oprsjem divne ženske z grškimi potezami, ki se je dvigalo iz bagrenorumenega dna.

Z nagubančenim čelom motri Mezembrij prstan; zdajci okrene glavo, zopet srpo pogleda nanj, ter potem hipoma s studom odpahne roko.

Čemu se ti je zmračilo čelo? vpraša Manlij. Ali poznaš ta prstan, poznaš njegovo lastnico?

Da, poznam jo, odgovori zamolklo starec.

Govori, kdo je?

Kdo? odgovori s žarečim očesom starec.

Kdo je? Nesramna hetera, ostudna blodnica, katere dih okužuje rimske narode; katere bitje je maroga na delu stvarnikovem; katero je njen lasten oča proklel že neštivilnokrat.

Zadnje starčeve besede oneme v silovitem ihtenju.

Kdo je ta ženska? Zagrmí Manlij in plane od mize.

Moja hči! zahrope starec.

Glicerija?!

Abraxas! vikne starec; a ko je izgovoril to besedo, da se obrani zla, se mu je treslo konvulzivno vse telo.

Manlij, potegni si prstan z roke in stopi k oknu.

Spodaj je tekel Tiber. Starec ugane, kaj je mislil mladenič.

Ne meči ga v vodo, ne, lahko ga požre riba; ribiči jo vlove in zopet se lahko vrne na beli dan. Zastrpil bi Tiber in umreti bi bilo onim, ki bi ga pili. Obdrži si ga! Vzbuja se mi misel, zakaj si moraš ta prstan pridržati. Ti praviš, da si ga dosedaj nosil radi mene?

Hranil sem ga, da te čuvam, ako treba.

Hvala ti, Manlij Sinister! Tedaj ti ljubiš mene in ljubiš hčerko mojo? Hvala ti! Dal ti bodem svojo starost za tvojo ljubezen, a ona ti bode podarila svojo mladost.

Vedno sva te ljubila, vedno te smatrala ndom naše obitelji. Ker pa naju hočeš čuvati nevarnosti, ohrani si prstan: Pojdi z njim tja, kamor te popeljejo; poišči ono, ki ti ga je poslala, ter jo umori!

Mezembrij, tvoja hči je!

Je li bazilisk dete ptično, ki ga je izlegel v svojem gnezdu?

Ali, — saj te vendar namerava ščititi v neznani nevarnosti!

Zame je le ena nevarnost, in to je ona sama. Kar je svetu kuga, potres, nevihta, krvno sodišče, to je meni njeno ime!

A ona te hoče rešiti!

Ne verjemi jej; vsaka njena beseda laže. Prevarila je očeta, ona vara bogove! Obličje jej je nedolžno, kakor spečemu otroku. Očaran si, ako govori ona! Ako jej pustiš govoriti, ti z

besedami vzame bodalo iz roke. Pogubi te, samemu sebi te izneveri! — Spridi ti srce, da ostrašopetiš, kakor pretepen suženj! Ne lepotiči si samo obraza, kakor druge, nego tudi svojo dušo. Sedaj te klee k sebi s tem, da hoče rešiti mene in Sovranijo. Ako se napotiš k njej, ter jej ne zabodeš bodala v srce, predno je še izgovorila besedo, te pregovori, da zabodeš naju.

Mezembrij, kaj je zakrivila strašnega, da tako govoriš o njej?

Kaj je zakrivila!? Zagrebala me je že, še predno sem umrl, onečastila mi sivo glavo, zastrupila mi srce, ukradla mi luč očesno, kri mojo!

Strast te je prevzela!

Kako bi me ne prevzela? Ni li Rimljanu vzroka dovolj, da proklinja, ako se na foru kriči za njim: S konja doli, hči ti je nečastna! Ali morem v Rimu kam iti, ne da bi videl svoje sramoto. Mar jej ni prostituirano ime v vseh podlih granesah nekega Evija in Marija? Ali niso videli, da je nastopala v amfiteatru pred ploskojočim, ukajočim jej občinstvom? Mar ne nosi o belem dnevu s pobotnim svojim spremstvom vred tunike vitreje? Se li ni dala slikati kot Venera vulgiva? In kje so orgije, kje bakanal, da bi mu ona ne bila zaničljiva, podla kraljica?! Oj, Manlij, strašno je to starcu, da ne more gledati ljudem iz oči v oči, ki povsodi čuje šepetati, ki vsakemu bere na obrazu: Evo Mezembrija, čegar hči je Rimu demon, moža, ki je dal življenje pošasti, ki dan na dan stotisoč gladnim krade kruh in baš tolikim izpija kri! Pozor, da

sokolstva in s tem tudi največje važnosti za napredek slovenskega naroda sploh.

Tyrš pravi: Največje zlo, največja ovira vsakemu napredku se zove zadovoljnost, torej ne zadovoljuij se nikdar s tem, kar imaš, temveč stremi vedno k višjemu in popolnejšemu.

Tega načela se je držalo češko „Sokolstvo“ in je pri tem doseglo take stopinje dovršenosti na polju telovadbe in društvene organizacije, da se zamore danes primerjati v tem pogledu z največjimi in najuglednejšimi narodi na svetu.

Od Čehov se je zasadila sokolska ideja na naša slovenska tla.

Iz prvotnega diletantstva, katero še ni poznalo vstrajnega sokolskega dela, temveč se zadovoljilo z blestečimi frazami, ki se razblinijo, kakor prazen dim, stopilo je tudi slovensko „Sokolstvo“ na trdna realna tla telovadbe in organizacije, in danes se nahaja resnično na potu k visokemu cilju, katerega mu je načrtal oče „Sokolstva“ — nepozabni Tyrš.

To je dokazal na II. slovenskem sokolskem izletu v Ljubljani.

V dneh 16. in 17. julija lanskega leta polagalo je slovensko „Sokolstvo“ račun glede svojega delovanja pred slovenskim narodom, pred drugimi Slovani, posebno pa pred svojimi učitelji — češkimi brati. In to izkušno je po splošni sodbi nepristranskih sodnikov prestalo z uspehom, dokazalo je, da ima v sebi pogoje eksistence in da se nahaja na potu napredka.

Kjer se ne napreduje, tam se nazaduje, in to nazadovanje je kakor rana na živem telesu, katera se vedno bolj in bolj razširja, dokler celega organizma ne uniči. Čim manjše je telo, tem hitreje ga vsako okuženje ugonobi. Isto velja za majhni narod.

Vsaka skaza na njem hitreje kakor pri večjem narodu doseže jedro, se razširja in končno odstrani narod s svetovnega pozorišča. Ni res, da majhen narod ne more eksistirati. — Če se le onega boja, ki se bije v vesoljnem človeštvu za obstoj, ne ustraši in stopi z energičnim delom v tekmo z drugimi, večjimi narodi. Noben narod ni izginil v moči svojih sil, pri zdravem telesu, gnjiloba in trhljaba se je jela širiti iz lastnega organizma. To nam dokazuje dovolj zgodovina.

Če se hočemo Slovenci ohraniti, moramo napenjati vse sile, vsak mora sodelovati po svojih močeh; niti ena moč se nam ne sme izgubiti. Pred vsem pa je „Sokol“ poklican, da stoji na braniku očetnjave v prvih borilnih vrstah — in pri tem veljaj načelo: vse podpirati, kar je narodu v korist, vse podirati, kar je njemu v škodo.

Ko so se na telovadišču v Ljubljani vspejale čvrsta telesa na drogih, bradljah in konjih in se vrstili v dolgem discipliniranem gibanju vrli tekmovalci na orodju, ko je potem nastopilo 650 Sokolov pri prostih vajah, tudi najhujši zavidenž ni mogel zatajiti tega uspeha. Da, drugi sokolski zlet pomenja zmago sokolske ideje v Slovenih.

Marsikateri telovadeč pa je pri tem gotovo prezrl, koliko je bilo v tem nastopu konsumiranega vstrajnega, neutrudljivega in večletnega dela. Posebno zadnje leto pred nastopom je moral telovadeč pohajati ne glede na svoje stanovske dolžnosti telovadnico in se tam vstrajno in naporno urediti, in če tega uspeha ne bi dosegel.

Marsikak očividec izleta je menda vprašal, kaj da vnehlje to velikansko disciplinirano maso k temu napornemu delu. Mi s Tyršom odgovarjamo na to vprašanje: „To je ljubezen do naroda slovenskega in naš veliki cilj in smoter je: Povzdigniti slovenski narod telesno in duševno.“ Tega cilja pa popolnoma nismo dosegli, dokler ni vsak Slovenec tudi „Sokol“.

Da, vsak Slovenec bi moral stati neko dobo v sokolskih vrstah, kot telovadeč in pozneje istega moralno podpirati s svojim vzgledom in dobrim svetom.

Da pa „Sokol“ to svojo vzvišeno nalogo izpolni, treba mu je v prvi vrsti telesne sile, katero pridobiva z redno in vztrajno telovadbo; ne s slučajno vadbo posamezne mišice, temveč s sistematično in vstrajno vadbo celega mišičja postane njegovo telo jekleno in ne podlega vsaki vnanji neprimiliki.

V zdravem telesu — zdrava duša! pravi že star pregovor. Da, v telovadnici se vadi tudi duh. Veliko in temeljito je treba misliti, da se izvede kaka vaja tehnično pravilno in estetično lepo. Narod, ki obstoja iz tako telesno in duševno silnih posameznikov je tudi silen, njegova odporost proti vnanjim viharjem, ki butajo vsak dan ob njega, se poveča in v tej telesni in duševni moči ga ne stere noben sovražnik. In ne s tem, da se vadiš dva meseca, pol leta ali eno leto, se doseže krasno telo, z napetimi prsi, z vzbočenim ramami, ki je izraz močatosti, k temu je treba vstrajnega dela več let.

In takega večletnega vstrajnega dela v telovadnici je moralo tudi izpolniti slovensko sokolstvo, predno da je stopilo s takim uspehom pred slovensko in slovansko javnost.

To plemenito, nesebično tekmovanje, ta skrajna navdušenost v vrsti telovadcev, ki je nekako elektrizirala vse občinstvo pri II. sokolskem zletu v Ljubljani, je marsikomu zamašila usta, ki je s strani gledal „Sokola“ bodisi iz predsodkov ali pa iz složnosti in častihlepnosti, ki ne trpi nad seboj nobenega plemenitejšega, silnejšega na duhu ali telesu, oziroma drugega prepričala o idealnem stremljenju „Sokolstva“ in ga nemara privabila v svojo sredino.

Kdo vidi kaj napačnega na sokolskem telesu, naj ne gleda od strani, temveč v okviru zakonov, ki si jih je sam stvaril kot član in svoboden mož, potira to napako, sicer pa vedi vsak, da zdravi demokratizem ni zmešati z anarhijo, ki ne pozna nobenega zakona, ki vse razdira in ničesar ne vstvarja.

Pravi demokrat izpolnjuje zakon, ki si ga je sam naložil in se pokorava vodstvu, ki si ga je izvolil.

Tako podlago ima „Sokol“, ker on je poklican, da združuje v svoji sredini vse sloje in stanove slovenskega naroda; on se ne pridruži nobeni stranki, ki je samo od danes do jutri, on je versko tolerant, ne pozna razlike med „bogati“ in „revni“, „mogočen“ in „nemogočen“, „izobražen“, „neizobražen“ in stremi ojačen po bratski vezi svojih članov k dosegu velikega cilja.

Tudi daj Bog, da bi celjski Slovenci spoznali plemenite namene „Sokola“, pustili na stran večne in nevarne osebnosti in pristopili v naše vrste, v boj za napredek in osvoboditev naroda iz tujčevskega jarma.

Domače in druge vesti.

— **Sodnijska imenovanja in Nemci.** Na Češkem je vlada imenovala za češke okraje čeških sodnikov, imenovala je pa tudi vse nemške prošnike, kolikor jih je bilo. Poslanec Prade sam priznava, da je bilo nemških praktikantov malo, in da jih ministrstvo ni moglo imenovati več. Vkljub temu pa Nemci napadajo vlado, češ da hoče poslovaniti (!) Avstrijo — in to le zato, ker ni imenovala nemških uradnikov, katerih bilo ni. Pri nas pa je slovenskih prošnikov, a vlada imenuje Nemce. Nemci napovedujejo akcijo za pomnožitev sodnijskega naraščaja, in nameravajo zahtevati od vlade podpor in štipendij. Povedali smo to, ker se nam zdi, da utegne zanimati naše poslance. In zdaj čakamo, čakamo...

— **Slovenščina pri c. kr. okrajnem glavarstvu v Ptuj.** Poslal sem bil zabož s perutnino v Maribor, kjer je redarju na kolodvoru zabož premajhen bil, me je zaradi tega mestni zastop z globo 2 K kaznoval. Rzsodbo bi imelo meni pristojno županstvo razglasiti, ker pa je bila nemška, mi je rekel župan, da ni njegova dolžnost odlokov predstavljati, in mi je pomolil, da si jo preberem. Jaz pripomnim, da ne sprejemem nemške rzsodbe, naj se mi prestavi, na kar vzame župan rzsodbo nazaj ter jo glavarstvu v Ptuj z mojo pripombo vrne. Mesec dni kasneje dobim poziv od c. kr. okrajnega glavarstva v Ptuj na uradni dan v Ormož. Tam mi c. kr. komisar rzsodbo v slovenščini razglasi. Na moje vprašanje, zakaj da se mi rzsodba v prestavi (kakor prej nemška) ni na dom poslala, in kdo mi bo zamudo in stroške povrnil dobil sem odgovor, da to ni stvar glavarstva, zakaj vam župan rzsodbe ni razglasil. Se ve, c. kr. okrajno glavarstvo bi grozno žalilo Maribor, ko bi njegovemu obč. svetu nemško obsodbo z mojo pripombo vrnilo. Pri nas dobivajo stranke od c. kr. uradov nemške dostave. Ako jih stranka ne sprejme, ter jih po županstvu vrne, jih pošljejo (tudi v nemščini) c. kr. uradi stranki po pošti. Stranka mora potem še poštnino plačati in če se brani ima pošta nalog dostavo pri stranki pustiti, kar se kot dostavljeno smatra. S tako silo in stroški vsiljuje se nam blažena nemščina. Poslanci pozor!

— **Regulacija Pesnice.** Komisijonelni ogledi o regulaciji Pesnice v občinah Gradiško, Zg. sv. Kungeta, Rošpoh in Leitersberg se vrše dne 5. in 6. maja na licu mesta. In sicer prideta sekciji I. in II. prvi dan na vrsto, t. j. do Sp. sv. Kungete, sekcija III. pa drugi dan, t. j. do izliva Cerknice. Pri teh razpravah pridejo v upošteev vsi pomisleki, ki jih interesentje še niso navedli prej. Načrti so pri mariborskem okr. glavarstvu vsakomur na vpogled.

se nas ne dotakneš! — Oj Manlij, veruj mi, nekoč bodeš še usmrtil to žensko!

Nikdar še nisem moril ženske, nikdar je tudi ne bom!

Spominjaj se moje besede! Ta megera te ljubi, a ve tudi, da ljubiš drugo. Da je ta druga njena lastna sestra, to je brez pomena! Te Mesaline so izbirčne celo v krvi. Navadna kri jih ne mika več, nego le kri sestra njihovih, ta jim je najsladkejša!

Čuvaj sestri zlovestja!

Čutim, kar pravim, Manlij! Boljše bi bilo, da umoriš to žensko bolj iz previdnosti, nego iz osvete. Ako vidiš kačo, jo nemudoma staveš in ne čakaš, da te preje piči, in ti je povod potem, da jo staveš!

Ti si oče, Mezembrij. Umem tvoje čute, a ne delim jih nikakor.

A ti se posoproziš, in delil jih bodeš z mano!

Kako li moreš, stari prijatelj zahtevati, da naj sovražim, ko me osrečuješ? O svojem gnjevu pripoveduješ le spečemu, ki sanja edino o svojih radostih! Iz vsega tvojega govorjenja spoznam le eno: da je moja Sovronijina ljubezen. In ta misel mi je opajala že tedaj dušo, ko mi je na uho bil bojni vik divjih Sarmatov! Njeno obličje sem zrl na gladini reke, ki jo je rudečila kri; videl je v soparnem krogu puščavinem; vidim je tudi sedaj, ko govoriš edino le o krvi! A vseh besedi tvojih se oprijemlje le ena moje duše: da bode ona moja!

Oj, kako slep je vsak zaljubljenec!

Pristavi še: Oj kako črno vidi vse oni, ki sovraži!

O, da bi dali bogovi, da imaš prav, da kdaj poreče svet: Glej Mezembrij, zavržena ti je hči kakor Diana; golo obrekovanje je bilo vse, kar si govoril o njej! In jaz! Da, tudi tedaj bi dejal: Umoriti jo moraš, kajti varala je ves svet!

Starčeve oči so bile rdeče; silovita strast ga je razburila; vidno se je tresel po vsem telesu.

Sluge, plamenice! je viknil vrisče; pozabil je docela, da je navadno govoril bolehavo, slabotno. Manlij, hajdiva spat. Noč se že bliža drugi polovini. Sanjaj o svoji ljubezni, jaz o svojem sovraštvu.

In trdnim korakom se oddalji iz dvorane ter hiti skozi vrte v svoje stanovišče. Pozabil je povsem, da radi protina niti koraka storiti ne more. Sluge so rinili prazni kurulični stol za njim.

Dolgo je ostal Manlij v trikliniju. Udal se je bil sanjarijam. Naslonivši se na pomoli, ki so molele nad Tiberom, je zrl v valove, ki jih je razsvitljaj vzhajajoči mesec s srebrnimi svojimi žarki. V mesečini so plule črne ladjice ob obali. Od daleč je zamolklo odmeval žaloben slavospev. Od daleč se je videl v enem čolničev beli ženski kip.

Manlij ne more mirovati; prepolno mu je srce. Razpaljena duša mu koprni ven pod milo nebo. Opaše si meč, stopi v čolnič, ki je bil privezan ob pomolih ter odvesla za tajinstvenimi glasovi slavospevinimi.

II.

Priprosti nauki svetega križa so zmagovali tedaj nad sijajnim bajeslovjem. — Pesnikova vera, skrivnostni bogovi, cvetlične obali, bogovi solnčnih otokov ter v zvezdah ovekovočene podobe, ki so se bile porodile iz cvetne vonjave ob umetniškem navdušenju, ki so nastale iz morskih valov, katere so ljubezni sladke pustolovine približale človeštvu, vse to je izgubljalo moč; in ljudje so se obračali v iskreni molitvi k bitju, ki je bog, bog zvezda nebeskih in poljskih lilij.

Za časa Avgusta je pel pesnik: „Da te proganja Rim, kam se zateči hočeš! Kamorkoli bežiš, v rokah si Rimu!“ — A nova vera je kazala proganjanim zavetje, drugi svet. Zaman si je bil osvojil Rim vso tedaj znano zemljo — drug nepoznan svet, poln neizrekljive radosti, je preostajal onim, ki trpe tukaj, — in čim večja tu senca, tem sijajnejša tam večnost. — Ta vera, ki suši trpečim solze, je morala zmagati. In skoro so se združili v njej preganjanci in trpini, kajti tolažila je onega, ki trpi nedolžen, ter odpuščala njemu, ki je delal krivico.

Preganjanja cesarjev so le pomnoževala pristaše novi veri, mesto, da bi jih zmanjševala. Na javnem trgu, sredi Rima so nastopali izvoljenci svetega duha ter oznanjevali vsemogočno besedo; na gromadi, v cirkusu sredi divje zverjadi so vstrajali ter ostali zvesti svoji veri.

Zaman so jih morili. Kri umrlih je le potrjevala pravo njihovo vero.

A. Karin je izumil mučeništvu nov način.

— **Slavno občinstvo** opozarjamo na inserat g. Sikoška v današnji številki na zadnji strani ter ga priporočamo častiti duhovščini in slavnemu občinstvu najtopleje kot vestnega, zares dobrega delavca in narodnjaka.

— **Čim dalje lepše!** Nujno svetujemo vsem našim naročnikom, naj čitajo uvodni članek predvčeršnjega „Slovence“, da morejo presoditi, kam štajerski Slovenci v zadnjem času plovemo. „Domovina“ je baje kriva, da Slovenci nimamo deklishe ljudske šole za celjsko okolico! Kaj takega se očita listu, ki je neštevilnokrat v najostrejših člankih ožigosel razmere ljudskega šolstva za celjsko okolico. Kdo si upa trditi, da se to ni zgodilo? In mi smo nahujskali kmete, da ne dajo otrok k šolskim sestram, kjer bi morali plačevati za ljudskošolski pouk šolnino! Mar naj smo kmetom prigovarjali, da naj šolnino plačujejo, in sicer danes ko imajo oblasti dolžnost skrbeti v vsaki gorski vasi za brezplačen pouk v ljudskih šolah! Katera politična stranka na svetu bi si danes upala pred ljudstvo stopiti s protiljudskim in nepopularnim nankom: Plačujte za svoje otroke v ljudskih šolah poleg davka, ki ga za šolo plačujete, še posebej šolnino! No, kakor smo izvedeli, padla bodo odločitev v devetletnem boju za ljudsko šolo celjske okolice morebiti v prihodnjih tednih. Kako, ne vemo. Taka sumničenja in očitanja, kakoršna gromadijo v zadnjem času „delavni“ gospodje pri „Slovenu“ zoper „Domovino“ pa k zboljšanju položaja ne bodo pripomogla.

— **„Grazer Tagblatt“**, ki je zraven „D. Wacht“ in „Marb. Ztg.“ eden najsurovejših nemških listov na Štajerskem ni zadovoljen s pisavo našega lista ter kliče celo državnega pravdnika proti nam na pomoč. Seveda, mi bi morali molčati, kadar nas nemci pitajo z „windische Räuber“, „windische Hetzer“, „windische Wütheriche“ itd., mi bi morali molčati, kadar nemški in nemškutarski listi nesramno napadajo in žalijo ves slovenski narod! Da, da, nesramna, hujskajoča in skrajno žaljiva pisava spodnještajerskih nemških in nemškutarskih lističev kliče že davno po državnem pravdniku.

— **Razpis notarskega mesta v Mariboru.** Čuje se, da je izpraznjeno notarsko mesto zagotovljeno Nemcem. Avstrijska vlada je hotela ustreči zahtevi mariborskih nemško-nacionalnih kričarjev.

— **„Cilli“ — ne poznamo.** Pred kratkim peljal se je z brzovlakom slovenski kmet iz Zidanega mosta v Celje. Dasi je v Celju sprevodnik na vso moč vpil: „Cilli, Cilli!“ vendar se naš kmetič ni ganil iz voza, ampak se je mirno peljal naprej ter čakal, kadar bode sprevodnik klical „Celje“. Šele ko je prišel vlak v Grobelno, spoznal je kmet, da je že mimo Celja. „Šent“ je

rekel, pa nisem nič slišal klicati „Celje“. — Priporočali bi našim poslancem, da si take slučaje zabeležijo in jih porabijo, kadar bode zopet kak nemški poslanec trdil, da so slovenskemu ljudstvu nemška imena postaj bolj znana kakor slovenska, ter da zastavijo vse svoje moči v to, da se bodo vendar enkrat na vseh progah južne železnice na Slovenskem Štajerju postaje izključale tudi v slovenskem jeziku in da bodo vsi napisli dvojezični. Te pravice nam južna železnica mora dati.

— **Zavedno in pohvalno ni** ako ima celjski slovenski podjetnik v službi razne nepridiprave, ki nočejo biti Slovenci, pohajajo nemške gostilne in heil-ajo ter zabavljajo čez svoje službodajalce. Zavedno in pohvalno ni, ker ni vzel v službo slovenskega pomočnika, ker ni s tem pomagal, da pridobi Celje na slovenskem značaju, da dobimo več Slovencev v svojo sredo in torej naši obrtniki več zaslužka. Grdo je, ker nočejo ti gospodje skazati svojim delodajalcem niti toliko hvaležnosti, da bi se naučili slovenski in se ne pajdašili s samimi zagrizenci; zato ostane narodni zavesti odprta samo ena pot.

— **Sprehodi po celjski okolici.** Kadar sije lep pomladni dan na zemljo, tedaj pač ni veselja v mestu, in vsak meščan koprni, da se v prosti naravi malo sprehodi in naučije balzamskega zraka. Že cveto črešnje in breskve, gora zeleni. Poglej proti Staremu gradu! Spodaj po obronku pod razvalinami, pod umrlim življenjem se košati zelen gozd, in ako ima človek le malo odprto oko in srce za prirodno lepoto, ne more ostati mrzel za čudesa, ki ženo iz zemlje. Greš pod gozdom iz katerega veje tako sveža vonjava, greš ob zelenih valovih in zadovoljen si s samim seboj in vsem svetom. Nisi še navajen gorkega pomladnega solnca, tudi so še nekako okorele tvoje noge od zimskega mraza in sedenja v mestu; kmalu začutiš neko prijetno utrujenost, ki se te polasča. Tudi za ta slučaj si preskrbljen. Tik pod goro je pivski hram, „Skalna klet“ last „Združenih pivovarn“, kjer se toči svež hmeljev sok in zdravo vino. Stopiš v gostilno in vesel si; tu ti ne manjka ničesar. Svež zrak, lepa okolica, celo romantično skalovje ti kipi nad vrtom, a pred seboj imaš kozarček rujne kapljice. Radost šumi pod teboj, saj se že zbirajo na otvorjenem in prenovljenem kegljišču veseli gospodje, ki neutrudno vale kroglice proti lesenim junakom. Tu se pač ne boš čutil osamljenega, in večer za večerom še prihajal v hram pod goro.

— **Celjski lawn tennis klub.** Na rednem občnem zboru, ki se je vršil dne 24. sušca 1905. se je izvolil nov odbor in sicer je bil izvoljen enoglasno zasluženi stari predsednik g. dr. Gvidon Sernec; v odbor so bili voljeni sledeči gospodje:

g. Janko Sernec za blagajnika, g. dr. Janko Sernec za tajnika in gospoda prof. Anton Jošt in Karol Bicek za odbornika. Sklenilo se je tudi igrališče popraviti. Ker se je pa iz ust odstopivšega blagajnika izvedelo, da ni mogoče z društvenim premoženjem nekaj takega narediti, se je sklenilo, da se bode to z prostovoljnimi prispevki storilo, in žrtvovali so člani toliko, da se je moglo eno igrališče najfinejše, drugo pa tudi zadostno popraviti. Odbor se za darila dostojno zahvali. Ker se pa igrališče v enem mesecu pokvari, če se z težkimi črevlji igra na njem, se prosi, da bi si člani preskrbeli lahke črevlje. Za Angleži smo še za to let zadi. Ondi vedo, da le v zdravem životu biva zdrava duša, zaradi tega pa je tudi športno življenje na Angleškem na vrhuncu. Posledice so pa tudi, da so prebivalci ne samo zdravi in krepi, ampak tudi lepi. Premalo se v naši deželi pomisli, da sedenje v uradu in pri stroju zdravje in lepoto pokvari. Hočemo pa zdrav, krepek in lep narod. Povabimo vas tedaj, mile gospe in gospodične, odtrgajte se od stroja in kuhinje zvečer za eno uro, gibajte se pod milim nebom na prostem; povabimo pa tudi vas, gospode, ki morate ves dan v uradu ali trgovini delati, okrepite si pri zdravi in veseli igri pljuča in dušo, pristopite vsi kot redni člani Celjskega lawn tennis kluba. Korist bode le Vaša.

— **„Slovenskemu narodu“.** Prejeli smo sledeči dopis iz občinstva: Z ozirom na izvajanja „Slov. Naroda“, da kranjski deželni odbor svoje oglase itak pošilja v slovenska dnevnik v slovenščini, in ga torej ne zadene krivda, prosim slavno uredništvo, da blagovoli priobčiti nekaj pomislekov. „Slov. Narod“ in „Slovenec“ vendar nista uradna lista, in da se v ta dva lista pošiljajo oglasi v jeziku, v katerem sta pisana, to vendar ni nikaka zasluga. Uradni list pa je le nemška „Laibacher Zeitung“, in v tem listu objavlja kranjski deželni odbor tudi samonemške oglase. S tem gotovo implicite priznava upravičenost takih samonemških uradnih razglasov v deželi, kjer je Nemcev le 5 odstotkov. Praški magistrat n. pr. objavlja tudi v nemško pisanih listih svoje razglase le v češčini. — Ali pa nima deželni odbor toliko vpliva na vlado, da bi dosegel za popolnoma slovensko deželo vsaj dvojezičen uradni list? Pa to je menda premalo važno. Tako naš dopisnik! Povdariti se sicer mora, da izdaja uradni list c. kr. vlada in ne organ deželnega zbora, deželni odbor. Deželni odbor in drugi činitelji, ki se lista c. kr. vlade tudi za sebe kot uradnega lista poslužujejo, imajo pa ne le pravico, ampak tudi narodno dolžnost zahtevati objavo razglasov v svojem uradnem, torej slovenskem jeziku.

— **„Vahtarca“ na prižnici.** Znano je, da „vahtarca“ niti pri nemških Celjanih nima nobenega vpliva. Rada bi sedaj prenesla svoj delokrog med Slovence. Lepa priložnost se ji je ponudila s tem, da so bili „nemški“ (?) fantje iz Vrbe na Dobrni od slovenskih Galičanov oklofntani. Povzdignila je svoj hripavi glas, in čeravno „švoh na prsih“, vendar hoče z veliko vnemo pridigovati slovenskim „narodnjakom“ in — „Domovini“. Res smešno je videti „vahtarco“ v ulogi pridigarja! „Vahtarca“, „vahtarca“! Ali hočete med misijonarje? Pa lagati ne smeš! Pišeš namreč:

Smrti in muk se niso bali krščani. Kar je bilo drugim v bol, je bilo njim v radost in slabotne deve so pele slavospesve sredi plamena.

Sedaj pa Karin takih deklic ni več velel metati na gromado, nego prepuščal jih je svojim vojakom. Krepostne žene, ki se niso bale krvave smrti, trepetale so pred usodo onečlaščenja.

Za časa vlade Karinove so se shajali verniki po skritih kotih, o polnočni uri, po jamah, votlinah, pri zapuščenih nagrobnih spomenikih ter se razhajali pred solnčnim vzhodom.

Rimski avguri so vedeli za te shode. Da poišče narod sam te tihotne kraje, so razširili vest, da tamkaj krščani pod zaščito temine uprizarjajo taka strahovita dejanja, ki jih sme gledati edino le najčrnejša noč. In ogromna je bila ta beseda, kajti v Rimu je gospodovala pri belem dnevu podla pregrešnost.

Manlij je veslal ob bregu ter se bližal petju. Skoro dospe do mrtve Tiberine struge, kjer najde do dvajset praznih čolničev.

Oziraje se okolu, opazi v polumraku močno okroglo zgradbo, stoječo sredi velikih košatov vejih akacij. Zdelo se mu je, da od tod prihaja petje.

Napoti se okolu poslopja. Mesec je sijal skozi okna in stebrišče, a ni duha ni sluha o kakem človeškem bitju. Z grozo se je domišljal Manlij bajk, ki jih je čul kot otrok, na soboto nečistih, ki se o polnoči nevidno shajajo na krajih, katere vedno ostavlja človeška noga. In še tesneje mu je postajalo v prsih, ko je spajal bitje svojih sanj s temi mračnimi bajkami, ko je mislil na

Sovronijo. In vedno zopet se je moral spominjati nje, in vedno na novo se mu je prikazovalo pohlevno njeno obličje med zmedenimi, temnimi podobami vzhičene fantazije.

Končno se ojači vendar. Širni svoj plašč si vrže nazaj čez lake, da si osvobodi roko ter s smelim trdnim korakom stopi v dvorano. Presemetljiv prizor se mu stavi pred oči.

Skozi razdor, kjer je bil izrovan štirivoglat kamen, se je moglo videti v sredino dvorane, v nekakov podzemski hram. Od tod je prihajalo petje.

Bilo je to tedaj zbirališče krščenikov.

Prikrit v senci nekega stebra vidi Manlij dolgo vrsto naroda. Moški so imeli pokrite glave s kapami, ženske bile zastrte do gležnjev. Prepevali so milo, žalobno melodijo. Obtoževanje, kes, bol in odpoved je bilo zlito v tem petju.

Mrzla zona je obšla Rimljana.

V mračnem ozadju je gorelo nekoliko oljnatih svetilk. Pri bledem svitu zagleda Manlij umorjenega človeka. Roki in nogi sta pribiti usmrčenemu na križ, na čelu mu ždi trnjevenec, a na strani ima krvavečo rano.

Torej to so pristaši one strahovite sekte, katere družni noč v svoji temini, si misli Manlij in krčevito stisne roka meč za ročaj na strani. Vidi se mu v razburjeni fantaziji, da križanega podoba niže in niže poveša glavo.

Petje preneha. Sivolas starec nastopi. Dolga, snežnoba brada mu visi ob črnem plašču. Pri nogah križanega dvigne čašo, si jo nese k ustnim in jo trikrat poljubi.

Manliju se dozdeva, da vidi starcu na obličju mesto pobožnosti le krvavo krutost. Časa, kateri se je poklonil vsakdo prisotnih, ko jo je starec dvignil, se mu zdi polna krvi, krvi onega strahovito umorjenega človeka.

S tresočim glasom besedi modri starec: V časi tej je njega kri, katero je prelil v našo rešitev. Svet spomin je ta časa, ki nas čisti grehov in veže. Približajte se vsi temu svetemu znaku, da se očistite s krvjo najčistejšega!

Trepetaje popade Manlij meč, ko zagleda, da se bliža starcu vitka ženska oseba v snežno-belem krilu. Prišedši do njega, dvigne belo kopreno, da sprejme čašo iz starčevih rok. Zagleda je to izdere Manlij, po vsem životu drhteč, meč iz nožnice ter skoči skozi štirioglati predor v sredino zbora.

Stojte, prokleti morilci, je viknil v slepi togoti. Vi apostoli-besi, kaj počenjate?

A zbor se niti ne gane. Pripravljen je bil na take napade.

Mirno odgovori starec: Boga molimo.

Da si mi proklet ti, ki si izustil to besedo! Noč ni dosti črna, da bi krila strahoto, katero provzročate vi! Z svojim vražjim petjem motite mrtvece v zemlji, zakoljete človeka, silite drug drugega, da pije njegovo kri! A ko se vam loti živcev prokleta opojnost zbog povžite krvi, tedaj pogasite svoje plamenice, pak grešite v pohotnem, nečistem objetju!

Kesal se bodeš svojih besedi, Manlij Sinister, se začuje zvonk ženski glas na starčevi strani. Ona vitka deva je, ki je bila malo prej vzela čašo v roko.

„V nedeljo je napravilo več nemških fantov iz Vrbe pri Dobrni izlet na Dobrno. Brez vsakega vzroka so bili napadeni od slovenskih — po „vahtarčnem“ od „bindišarskih“ — galiških fantov. Predrzni gališki fantje so dobili, kar so zaslužili.“

Aj, aj! „Vahtarca“ ne zameri, kar ti moramo povedati v oči: Kolikor besedi, toliko laži! Pri belem dnevu lahko z lučjo iščeš „nemških“ fantov na Dobrni, pa jih ne boš našla. Kvečjemu kakega nemškutarskega. Kakor smo pa poizvedeli, so vrbski fantje sklenili od sedaj pustiti nemškutarijo in biti to, kar so bili njih predniki, namreč trdni Slovenci. „Vahtarca“! Kaj bo pa zdaj? Kar pa zadeva „izlet“ vrbskih fantov, praviho fantje sami, da izletov ne poznajo. Najbolj pa boli „vahtarco“ to, da so bili Vrbljani tepeni in ne Galičani. Da so gališki fantje „dobili, kar so zaslužili“, je seveda debela laž, česar pa „vahtarci“ ne smemo zameriti, ker v takih in enakih lažeh je najbolj doma. — Kar pa pridiguje na koncu svoje klobasarije, je vsakdanje „vahtarčno“ pisarjenje, o tem se torej sploh ne da ničesar govoriti. Da bo pa „vahtarci“ ložje, in da si ne bo razburjala itak že slabih živcev, povemo ji, da ni samo „škoda za vsako klofuto, ki je padla mimo“, ampak veliko večja škoda je, da tiste klofute, ki so padle „mimo“, da tiste niso padle na „nemški g'siht“ vahtarčnega lažnjivega poročevalca.

— **Žandarji.** Notico pod tem naslovom, priobčeno nedavno, popolnujemo v toliko, da uvedena preiskava po celjskem orožniškem poveljstvu, ni mogla poizvedeti, ali je pesem, peta na peronu celjskega kolodvora ob navzočnosti orožnikov, bila res znana prusaška izzivajoča pesem ali ne. Zasledila je le to, da se je res pelo, da sta bila prisotna dva orožnika, in da je nekdo klical iz vlaka, ki se je baš odpeljal, navdušen „Heil“. Da bi ga bila avstrijska himna tako razvnela, dvomimo!

— **Šolski zvezki.** V nemških ljudskih in meščanskih šolah v Celju se strogo gleda na to, da učenci vse potrebščine kupujejo pri nemških trdkah Rasch, Adler itd. Ko bi si kateri zvezek nabavil pri Slovencu, gotovo bi ga izključili iz šole. — Na deželi pa se nahaja po vaseh in trgih malobrižnih, še več pa nemških trgovcev, katerim je „tajč“ čez vse in ki podpirajo samonemške trgovce, naše sovraže, ter tam kupujejo zvezke in šolske potrebščine. Tako se v marsikateri šoli blišči na zvezkih: Fritz Rasch, Cilli. — Na gg. učiteljih je ležeče, da se ta narodni greh odpravi. — Proč z Raschevimi zvezki iz slovenskih šol, proč z trgovci, ki nečejo nvaževati gesla: Svoji k svojim!

— **Iz Ostrožnega** poročajo čudno vest, da prihaja nedeljo za nedeljo v vas star kozel, kateremu pa ne diši sočna zelenjad, temveč samo mlada dekleta. Kadar pride, se spremene v kože in se dajo od kozla napajati. Ali fantje to puste? Ne dajte trgati svojih rož!

— **Veliko poneverjenje na pošti.** Kakor smo že poročali, prišli so na Zidanem mostu in v Radečah na sled velikemu poneverjenju, ki se je zgodilo na vozni pošti, ki vozi med Dunajem in Trstom. Odprtih pisem so našli dva paketa. Celjsko okrožno sodišče je brzojavnim potom poslalo vprašanje na policijo v Trst, in tržaška policija je zaprla 34letnega poštno-ambulančnega ekspeditorja Rudolfa Nemca, ki je prideljen 7. dunajskemu poštному okraju. Nemec, ki je ob-

dolžen, da je poneverjal denarna pisma, došla iz Amerike in namenjena na Kranjsko, se izroči celjskemu okrožnemu sodišču. Oženjen je in oče 6 otrok.

— **„Štajercev“ spomenik.** Nemškutarski „Štajerc“ kar jeze piha nad nekim slovenskim ptujskim odvetnikom, ker se mu ne more posrečiti ga uničiti. Kakor pajk na muho, preži „Štajerc“ nanj ter mu je že celo pripravil spomenik in sestavil napis za istega. Toda zapomni si ti umazana nemškutarska duša, da kdor drugemu jamo koplje, sam v njo pade in tako bodeš tudi ti nesramna pokveka telebnil v jamo, katero si kopal drugemu. Spomenik pa, ki si ga pripravil dotičnemu odvetniku, bodedo postavili tebi, seveda malo s predruženim napisom, ki se bode glasil tako-le: „To je največja šema in tepec, kar jih je rodila slovenska mati, to je tisti nemškutarski „Štajerc“, kateri je živel samo za slepljenje in ponemškutarenje slovenskega ljudstva in je — krepal vsled same jeze, ker se mu v zadnjih njegovih dneh ni posrečilo več pridobiti nobenega nemškutarskega privrženca“.

— **Narodna čitalnica v Celju.** Narodna čitalnica preloži nameravan plesni pouk zaradi nepričakovanih zaprek na nedoločen čas.

— **Izpremembe pri pošti.** Za poštne poduradnika I. razreda in za poštne ekspedienta je imenovan Matija Pavlič v Celju; za poštne ekspedienta sta imenovana Jurij Kodrič in upravičeni podčastnik Francišek Moravek v Mariboru. Povišana v službi sta poštni poduradnik Ivan Repinšek v Celju in poštni ekspedient Jožef Muršec v Mariboru. Začasno je upokojen poštni ekspedient V. Rodovic v Mariboru.

— **Dobrna napreduje** v vseh ozirih. Pred nedavnim časom je stuhtal podjeten um podjetnega topliškega „rentmajstra“ in „oberlajtnanta“ v pokoju g. Auer-ja, da bi bilo jako lepo in imenitno spraviti na Dobrno — avtomobil. In res! Čez nekaj dni je že prihrumel tak voz na Dobrno. Da se bo obnesel, pokazal je, predno je bil na Dobrni. V Novicerkvi vstrašil se je pri pogledu nenavadne prikazni konj nekemu posestniku in le hladnokrvnosti gospodarja je pripisati, da se ni zgodila velika nesreča. Auer se bo moral zagovarjati v Celju. In takrat je Auer vozil s skušenim spremljevalcem, sedaj pa vozi sam. Drugokrat je bila skoraj nesreča na Dobrni. Avtomobil je pridiral za vozom, voznik je skočil z voza, prijel konja za uздо, a zdvijani konj ga je vlekel cel čas za seboj. K sreči je mogel voznik s konjem in vozom za neko hišo, da se je ognil Auerjevemu avtomobilu. Tudi brzojavni drogovi na cesti v Konjice pripovedujejo zgodovino o Auer-ju in njegovem avtomobilu. Vemo, da bo Auer poravnal storjeno škodo rad ali nerad, vendar bi si dovolili nekatera vprašanja: 1. Kaj pa če se drugokrat prigodi, da življenje kakega človeka zaradi Auerjevega avtomobila ne bo samo v nevarnosti, ampak se v resnici kdo ponesreči na smrt? Kako bo pa takrat Auer poravnal škodo? 2. Ali je res bila taka strašna sila za avtomobil na Dobrni, posebno ko je cesta na Dobrno ozka in navadno v slabem stanju? 3. Kaj mislijo ukreniti občine, skozi katero pelje cesta na Dobrno? 4. Ali ima res topliški uradnik Auer toliko časa voziti se z avtomobilom in spravljati v nevarnost ljudi in živali? 5. Kaj pa pravi deželni odbor in topliško ravnateljstvo k temu: v dobrnske toplice prihajajo v

veliki večini bolne ženske, ki so vrh tega še več ali manj nervozne? Po naših mislih si bo vsaka premislila staviti svoje življenje v nevarnost na ozki cesti na Dobrno in to samo zaradi avtomobila, ki je last topliškega uradnika. Kako bo torej Auerjev avtomobil vplival na itak slab obisk dobrnskih toplice? Toliko v premislek merodajnim krogom!

— **Občinske volitve v Kamnici.** V sredo se je vršila volitev v občinski zastop v Kamnici. Volilni boj je bil samo v III. razredu, kjer so se udeležili volitve tudi domači posestniki. Dosedaj je namreč imela v občinskem odboru vedno meščanska stranka (takožvani purgarji) večino. Od domačinov so imeli samo nekoliko pristašev poleg sebe. To je presedalo domačim kmetom, ki so zahtevali, da se odborniška mesta pravično razdele. Ker pa tega „purgarji“ niso hoteli sprejeti, udeležili so se domačini volitve v III. razredu, kjer so sijajno zmagali.

— **Ogenj.** Na neznan način je začel goreti dre 14. t. m. ob 9. uri zvečer hlev Antona Steinbaherja v Verholah pri Konjicah, V kratkem času je uničil ogenj hlev in prizidano kolarnico. Rešili so samo živino. Posestnik je imel zavarovano samo poslopje, ne pa tudi pridelke in krmo, ki je vsa zgorela.

— **Iz Trbonj v Dravski dolini.** Ponesrečil se je tukaj dne 8. t. m. štiriletni fantič posestnika Ramšaka, p. d. Miklavov. Vnela se mu je obleka in predno so mu prišli na pomoč, bil je že tako grozno opečen, da je še isti večer umrl. Nesrečni oče se bo najbrž moral še zagovarjati pred sodiščem, ker je pustil otroka brez varstva pri ognju.

— **Samomor v Mariboru.** Ustrelil se je dne 18. t. m. 37letni kovač Al. Težak iz Gajevcev, okr. Ptuj na stanovanju svojega zeta. — Isti dan ponoči se je ustrelil 31letni kurjač R. Sajšek na stranišču v neki gostilni na Tegethofovi cesti. Pognal si je tri kroglice.

— **Občni zbor podružnice „Družbe sv. Cirila in Metoda“ za Polzelo** se je vršil v nedeljo, dne 16. aprila ob obili udeležbi. Poročilo se je vzelo z odobravanjem na znanje, nato se je izvolil stari odbor in na novo g. Franc Terglav, posestnik. Podružnica je priredila v tem društvenem letu 2 veselici in je slovesno obhajala god sv. Cirila in Metoda. Osrednji družbi je poslala skupaj 140 K.

— **Gasilno društvo v Cezanjevcih** slavi na belo nedeljo, dne 30. t. m. svojo desetletnico z blagoslovljenjem nove brizgalnice s sledečim vspehom: 1. Sprejem bratskih društev točno ob 2. uri popoldne pri ščavniškem mostu. 2. Sprejem veleč. duhovščine ob pol 4. uri pri spravišču. 3. Pozdrav. 4. Blagoslovljenje brizgalnice. 5. Slavnostni govor. 6. „Naša pesem“, možki zbor. K obilni udeležbi vabi odbor.

— **Sv. Jurij ob Ščavnici.** Tnkajšnje bralno društvo priredi na velikonočni ponedeljek, to je dne 24. aprila t. l. veselico s petjem, tamburanjem govorom in gledališko predstavo: „Požigalčeva hči“. Začetek ob pol 4. uri popoldne. Prosta zabava bo pri gospej Trstenjakovi. K obilni udeležbi vabi odbor.

— **Iz Ljutomera.** „Murski Sokol“ je bil prvi med slovenskimi društvi, ki so poslala sožalje povodom smrti vladike Strossmayerja. Na nedeljo, 16. t. m. je sklical „Murski Sokol“ izvanredni občni zbor v gostilno g. Kukovca. Zbrali so se skoraj polnoštevilno „Sokoli“ in „Sokolice“ in tudi mnogo drugega narodnega občinstva iz Ljutomera. Posmrtnico je govoril velikemu biskupu starosta „Murskega Sokola“ br. dr. Karol Chloupek. Orisal je celo življenje Strossmayerjevo in njegovo dolgoletno plodonosno delovanje za svojo škofijo, za svoj narod hrvatski in za celo Slovanstvo. V vzvišenih besedah je povdarjal neveljive zasluga Strossmayerjeve za združenje najbližnjih bratskih narodov, za kulturni napredek Hrvatov pod njegovim zaščitom in z njegovo velikodušno podporo in se spominjal besed, katere je napisal Strossmayer „Murskemu Sokolu“ v zahvalni odgovor, ko je bil izvoljen prvim častnim članom tega društva. Da bi si vsi spomin na tega moža-velikana ohranili v svojih srcih in da bi njegov krepki, neumrljivi duh vedno prešinjnal vsakega Slovana, pozval je govornik navzoče, da se dvignejo ter v znak sožalja stoje zakličejo v večern spomin trikratni „Slava“ Na ta način je „Murski Sokol“ prav lepo proslavil posmrtnico Strossmayerja.

— **Predrzne tatinske družbe** so se tudi sedanjo pomlad pojavile ponekod po Spodnjem Štajerskem, posebno v okolici Poljčan. Tako so odpeljali nekemu kmetu par volov iz hleva, v Ločah pa so ukradli mesarju Skrabetu pitano svinjo iz hleva, jo pred hlevom zaklali ter odnesli.

— **Ptujski okrajni zastop** se je baje res lotil dela. Kakor nam „Štajerc“ poroča začel je ob okrajni cesti proti Hajdini saditi sadna drevesa. Ne misli, pa ti poljanski kmetič, da se to zgodi tebi na ljubo. Načelnik Ornig skrbi namreč za svoje ptujske Nemce, da bodo lahko šli se po senci proti Hajdini sprehajati. Teh nemških jabolk, ki jih sadi Ornig ob okrajni cesti, ne bodeš ti slovenski kmet pač nikdar jedel.

— **Učiteljsko društvo za ptujski okraj** zboruje v okoliški šoli v četrtek, dne 4. maja

Manlij se stresne, ko začuje znan glas in svoje ime; ko deklica odstrani kopreno, ozre presenečen milobno nedolžno obličje Sovronije, ki ga mirno gleda z nebeškim smehljajem in sveto silo nadzemskega vzhičenja na obrazu.

Sovronija! vikne Manlij. Meč, ki ga je že dvignil, mu odpade; meni, da le strašno sanja, in vikne: Probudite, vzdramite me, vi bogovi olimpski!

Saj bediš! pravi Sovronija ter lastnoročno vzdigne Manlija. Poglej mi v oči! Sovronija sem, prijateljica ti v mladosti.

Ali časa s krvjo?

Kri le onim, ki verujejo. Dotakni se čaše z ustni.

Manlij pokusi, kaj je v čaši, ter reče:

Saj je to vino!

Potem tiho povpraša: In ona umirajoča podoba tam?

Je podoba mrtvega Spasitelja.

Zavzet opazi Manlij, da je to le izrezljan stvar.

Mrtvega človeka vi molite?

Boga, ki se je učlovečil, da umrje za nas. Nemogoče!

Kolikokrat so si nadeli olimpski bogovi človečje telo, da so uživali radosti, ki so ljudem dostopne. Bog ljubezni pa se je včlovečil, da trpi gorje človečanstva, da ž njim nosi siromaštvo, da ga tu proganjajo, ter da umrje mučeniške smrti. Olimpski bogovi so se včlovečili, da so kazali ljudem pot v pekel, a bog ljubezni je postal umrljiv, da umrjočim odklene pot v nebesa.

Olimpski bogovi so sijajne kraljeve prikazni, zahtevajoč žrtev, zlata, sijajnih tempeljev, krvavih hekatomb, zmagovalnih spolij, — ki obetajo zato dolgo življenje, zaklade, palače in nove zmage. Bog ljubezni pa zre križanemu iz obličja ter ne zahteva nič drugega, nego čisto srce; on ne obeta nič pred smrtjo, na onem svetu pa večne radosti.

Pri tem si je razkril vsakdo glavo, in Manlij stori isto, nevede, kaj dela. Pokleknil so oni in tudi Manlij se vrže na kolena.

Po krivici sem vas torej preganjal, pravi mračno ter si razgali prsi: Osvetite se!

Bog ljubezni obeta preganjalcem odpusčenja. Mirno se oddalji s tega kraja; ako bi nas izdal, umoril, mučil, — bodedo molili za te.

Prokleta bodi misel, ki bi to odobraval! Na mojem potu me je ovirala strašilna beseda maščevajočega se boga, a na tvojem obličju čitam zopet besede odpusčenja. Govori, Sovronija, naj li izgubim dvoje nebes, ene tam gori, druge v tvojem srcu?

Nikomur ni zaprto nebo ljubezni, pravi Sovronija in pokaže navzgor.

Manlij jo prime za roko, pritisne si jo na ustni in vpraša:

In tvoje srce?

Bog ljubezni ne prepoveduje čiste ljubezni, dé Sovronija.

Osrečen se jej zgrudi Manlij pred kolena.

Stari patrijarh pa položi svoji roki na glavo novemu katehmenu, in križani je blagoslavlja zrl na prisotne. (Dalje prihodnjič.)

t. l. ob pol 10. uri dopoldne po naslednjem dnevnem redu: 1. Zapisnik. 2. Dopisi. 3. Računanje na nižji stopnji, osobito povdarjaje merjenje in deljenje. Podavatelj g. prof. Lavtar. 4. Poročilo o obnem zboru „Zveze“. 5. Volitev delegatov za „Zavezo“. 6. Društveno poročilo in nasveti. Po zborovanju skupen obed — ne banket — v „Narodnem domu“. Vsaka šola blagovoli število udeležencev naznaniti do 1. maja. K prav obilni ndeležbi vabi **J. Koplč**, t. č. predsednik.

— **Zahvala.** Slavna „Posojilnica“ v Ptujju je darovala učiteljski knjižnici za ptujski okraj 15 knjig vsakovrstne poučne in zabavne vsebine, za kar se ji izreka najtoplejša zahvala.

— **Odlikovanje ljudskošolskega učenca.** Jožef Lah, 13letni učenec slovenske šole v Ormožu, je dobil od c. kr. namestnije v Gradcu talijo za rešitev življenja v znesku 52 K 50 h, ker je 26. julija lanskega leta rešil součenko Terezo Novak, da ni v Dravi utonila. Dne 18. aprila t. l. to je zadnji šolski dan pred Veliko nočjo, je šolski vodja v navzočnosti vsega učiteljskega, staršev in vseh učenčev imenovanemu dečku izročil slovesno dotično hranilno knjižico ter je v svojem nagovoru povdarjal, da pač redkokedaj 13letni deček dobi enako odlikovanje, ki je čast za njega, za starše, za učiteljstvo in posebno tudi za šolo, na kateri se vzgojuje.

— **Iz Ljutomer.** Gospod Ivan Kukovec, ustanovitelj in mnogoletni načelnik „Okrajne posojilnice v Ljutomeru“, je vsled slabega zdravlja in starosti pred kratkim odložil posel načelnika tega denarnega zavoda. Načelnštvo in nadzorno svetovalstvo mu je v svoji zadnji skupni seji za njegove zasluge izreklo laskavo zahvalo in mu je to tudi pismeno sporočilo. Z ustanovitvijo Ljutomerske posojilnice si je pridobil g. Kukovec neveljavih zaslug na polju narodnogospodarskega osamosvojenja našega lepega Murskega polja in si je sam postavil spomenik „aere perennius“. Dal Bog, da bi zaslužnemu starčku bilo sojeno, še mnogo let z veseljem in ponosom gledati plod svojega zaslužnega delovanja.

— **Nagrobni spomenik Francu Brezniku.** „Slovenska čitalnica“ v Mariboru postavi nagrobni spomenik svojemu prerano umrlemu marljivemu članu-režiserju Francu Brezniku. V ta namen je med prijatelji in znanci rajnega nabrala že precejšnjo svoto. Gg. učitelji pošljejo svoje prispevke po učiteljskih društvih.

— **Smrt na železniški progi.** Na deželni progi Poličane-Konjice je v nedeljo popoldne povozil vlak 81letnega Matijo Bekuša iz Mlac, ki je najbrže hotel si odpočiti na tiru. Lokomotiva ga je zadela na vso moč, in čez nekaj minut je bil ponesrečenec mrtev.

— **Iz Laškega.** Delniška pivovarna si je najela radi povečanega obrata od železnice lastni vagon za pivo. Ta pa je nekaterim našim nemčurjem velik kamen spodtike. Na njem se blesti namreč v velikih črkah napis delniške družbe v slovenskem jeziku. Kaj je bolj naravno? Saj voz kroži le po slovenskih deželah! Toda za nemške kričaje je to nekaj nezaslišanega, kakor bi se storila s tem nemškemu jeziku velikanska krivica. Posebno pa se repenči neko človeče, ki ima k temu najmanj povoda, ter skuša družbo ob vsaki priliki smešiti. Dotičnik je znan nemški „krakehler“, z ozirom na svojo službo pa ima k temu pač najmanj povoda ter mu za sedaj svetujemo, da naj se v trgu, kjer je tujec, lepo spodobno in mirno obnaša — sicer bode šel, od koder je prišel...

— **Bralno društvo v Laškem trgu** je vposlalo stolnemu kapitelju v Djakovem na dan smrti velike vladike sledečo sozalno brzojavko: Ob smrti največjega Jugoslavana in posebnega prijatelja Slovencev, nepozabnega vladike Josipa Juraja Strossmayerja izreka slavnemu kapitelju najiskrenejšo sozalje „Bralno društvo v Laškem trgu“.

— **Konkurz.** Okrožno sodišče v Celju je razglasilo konkurz nad premoženjem Antonije Tres, kramarice na Laškem. Dr. J. Kolšek je imenovan za upravitelja.

— **Vransko.** Šolska kuhinja se je koncem marca t. l. nehala in dolžnost je, da se javno položi račun o delovanju omenjene jako koristne šolske naprave. Marsikateri oddaljeni otrok bi ne prišel v hudi zimi v šolo, ko bi se ne to-lazil z zavestjo, da dobi o poldne gorko kosilce. Vodistvu šolske kuhinje in skrbni ter snažni služkinja kot kuharici se moramo zahvaliti, da so bila jedila, zlasti od novega leta dalje, okusno in slastno pripravljena. Ne smemo pa pozabiti gospej in gospodičen, katere so opoldne mladini jedilo razdeljevale in jim z ljubeznijo in vztrajnostjo dan za dnevom stregle. V prvi vrsti omenimo gospico Karlinco Lipežev, katera ni izpustila niti enega šolskega dneva. Pohvalno so se vrstile mil. gospe svetovalčeva in Klančnikova; gospodične Justa Gabrova, Zinka Schwentnerjeva, Minka Megličeva in Micika Mešičeva. Vsa dobra volja in ves trud pa bi ne pomagal, ako se bi ne to blago

podvzetje gmotno, v denarju in z jedili, podpiralo. Najprej omenimo slavno posojilnico vransko, ki je za pretečeno leto darovala 250 K; brez te izdatne pomoči bi bila šolska kuhinja nemogoča. Dalje je dal kraj. šol. svet vranski od svote, ki jo je prejel zaradi kazni šolskih zamud 200 K, od letoviščarjev in vranske gospode se je nabralo 31 K. V jedilih so darovali zopet prvi in najizdatnejše Prekopljani: za temi Čepljani, Jeronimčani, Vransčani. V 78 dneh se je povprečno udeležilo na dan po 122 otrok dobrot šol. kuhinje. Bog plati! Zahvaljujoč se za vsestransko blagohotnost v imenu potrebne šolske mladine, priporoča isto tudi v nadaljno podporo v prihodnji zimi šolsko vodstvo vransko.

— **Iz Trbovelj.** V Trbovljah smo dobili namesto na dopustu bivačočega postarja g. Krulja, novega poštnega uradnika, ki niti trohice slovenskega jezika ne razume. Dasiravno mu pomaga pri poslovanju poštna upraviteljica, večša našega jezika, je vendar neodpustno, da poštno ravnateljstvo trpinči ubogega uradnika in ga sili med ljudstvo, s katerim se jezikovno in potemtakem tudi narodno ne razume. To so razmere!! Prihodnjič bomo pa govorili o nekem drugem poštnem uradniku, ki je že nad pol leta v Trbovljah na preiskovalnem dopustu, da je revež že v skrajnem obupu. Čudno, toda istinito! — Trboveljski vaščani dobijo do prvega svečana, za leto se ne ve natančno novo pošto in lepo poštno poslopje. To je seveda samo lepa bajka, s katero se morajo Trboveljčani zadovoljiti, namesto obljubljenе pošte! Povej nam Blaže, zakaj vse tak' gre! Pravicoljubnež.

Zakaj „Štajerc“, oziroma njegov urednik znani Drevenšek iz Leskovca dva ptujska slovenska doktorja tako iskreno črti in napada? V zadnjem listu „giftne krote“ ki čuje na ime „Štajerc“ se strupeno napadeta dva slovenska „dohtarja“ in sicer zdravnik dr. A. Gregorec in odvetnik dr. A. Brumen v Ptujju. Oseba urednika „Štajerca“ je tako sumljive preteklosti in tako „imenitnega“ značaja, da bi se napadana gospoda le samo oblatila, če bi hotela na tako podle napade reagirati. Kakor smo izvedeli, ta napad v „Štajercu“ ne doseže niti zaslužnega zaničevanja dotičnih gospodov. Treba je pa vendar izvesti, iz katerih nagibov „poštenjak“ J. Drevenšek tako besni proti navedenima gospodoma.

Neka perica v Ptujju, s katero je imel g. J. Drevenšek intimne zveze in jo je radi tega moral g. dr. A. Gregorec lečiti, ni hotela temu zdravniku zaslužnega honorarja za zdravljenje plačati. Vložil je tožbo po dr. Brumnu. Navedena perica je v pravdi propadla. Morala bi še stroške odvetniške plačati. Rubež je ostala brezuspešna.

V razodetnem postopanju se je izkazalo, da „poštenjak“ Drevenšek noče plačati, dotična gospodična pa nima s čim plačati.

Toda ker je g. Drevenšek iz Leskovca „poštenjak“ od nog do glave, kaže svojo „hvaležnost“ proti narodnima gospodoma s tem, da ju v svoji cunji ali „giftni kroti“ napada, blati in psuje. Vsak po svoje in — Drevenšek tudi po svoje! Živio!

Ptujski, toda slovenski jež.

— **Najstarejša slovenska Američanka** se vrača v domovino. Iz New Yorka potuje domov 82letna Ana Humer, doma iz Trnja pri Stari Loki. V Ameriki je preživela s svojim možem 38 let. Ko je zapustila domovino, še ni bilo gorenjske železnice, a ladja jadrenica jih je vozila iz Bremena v Ameriko celih 67 dni.

— **Osebná dohodnina** je naslov ravnokar izšli ročni knjižici, katero je sestavil in uredil g. Valentin Žun, c. kr. davčni nadzornik in Radovljici. Knjižica obsega paragrafe 4. poglavja zakona o osebnih davkih z dne 25. vinotoka 1896., št. 220 drž. zak., kazenska in splošna določila, v kolikor zadevajo osebno dohodnino, najvažnejše določbe izvršitvenih predpisov k temu zakonu in določbe c. kr. upravnega sodišča. Pred vsem je treba poudariti, da je knjižica spisana v prav jasnem in za vsakega razumljivem slogu. G. pisatelj uredil je snov tako, da je vsak predmet, o katerem se razpravlja, celoten, kar se v drugih enakovrstnih knjigah pogreša. Natančno je razložil pisatelj dohodke duhovščine. Ker je knjižica jako praktično sestavljena, upamo, da bode imela dovolj odjemalcev. Dobi se v vsaki knjigarni. Cena 1 K 20, po pošti 1 K 30 v.

Glas iz Siam.

Piše ing. Ferdo Lupša v Siamu.

V decembru 1904.

(Konec).

Ta aluvij je narastel danes v srednjem delu (Klong Ban Hoi) približno 1'40 m in v zgornjem do 7'0 m in še višje nad morsko površino, to je,

on se dviga proti severu ter pada proti jugu, kar je značilen dokaz, da je na tem potu nastal, kajti voda je večje in težje kosce prinesene zemlje oddala prej, manjše pozneje nazaj materi zemlji.

In da je bučalo tukaj svoj čas morje (na zahodni strani, namreč ob reki Menam Chao Phya še seveda veliko višje), o tem ne more dvomiti nikdo, ki pozna ali preštudira razmere pravilno. V dokaz omenim tukaj le to, da sem ob priliki, ko sem na različnih krajih navrtal zemljo (navadno 4 m globoko) v svrhu, da se prepričam o njeni kakovosti in vrednosti, našel različne morske polževe lupinje, mušne in druge reči in pri vsakem novem poskusu, bodi še tako oddaljen od reke ali potoka, sem približno v visokosti morske obali, torej v globočini 1'40 m in čez našel vodo, kar znači, da je še povsod zemlja jako porozna, torej v novejšem času nanošena. V zgornjih delih planjave pada seveda iz vzroka, ker se teritorij dviga, najdena voda nižje in nižje. Omenim še to, da vse reke in potoki v tem delu Siamu leže v geografski višini morske obali, kajti vsak dan pada voda in se zopet dviga z morjem in razliko visokosti površine med obema perijodama sem opazoval povprečno 1'20 m. Ob času torej, ko se voda dviga v morju, dviga se tudi po rekah in potokih in isti teko takorekoč navzgor, to je proti izviru, pada ista v morju, pada ta tudi v rekah. Čudno je to, da kljub temu voda v rekah ni slana (slana je le na progi ob izlivu), kar pa je zopet razumljivo: morska voda je gostejša, torej ne pusti došle vode naenkrat v svoje globočine ali pa primeroma le v malih množinah, ker teko jako počasi, nimajo skoro nobenega padca; morska težka voda jo torej zadržuje ter jo, ko vstaja in pada, poriva takorekoč le sem in tja!

Poldrugi dan proti jugu se izliva Menam Pačim v Nakon Nayok in ob isti se konča teritorij te moje zadnje operacije. O velikosti danes označenih treh rek omenim sledeče: Menam Nakon Nayok je široka povprečno pri iztoku reke Klong Ban Hoi 80 m in nad 20 m globoka, Menam Pačim okoli 70 m in povprečno 22 m globoka in Klong Ban Hoi sem meril povprečno v njenem spodnjem delu 50 m ter 8—10 globoko. Velikosti teritorija še nisem natanko izračunal, aproksimativno meri približno 3500 kvadratnih kilometrov. Celokraj sem tudi prekoračil in sicer do sedaj povprečno z dvanajstimi, divjaki že petkrat ter našel velika močvirja, kakor tudi rodovitno zemljo, obraščeno še seveda le z velikansko travo — a drevesa v spodnjih krajih ni videti nikjer kakor ravno tu in tam ob obrežjih posameznih rek in ob izhodu meji pragozd.

Štiri dni sem rabil nadalje, predno sem dospel s čolnicem do izvira Klong Ban Hoi, ki leži v močvirnatih ravninah. Na celem okolišču te reke sem naletel in sicer le ob obrežjih na 17 sijamskih koč (le ribiči) in moram omeniti, da so prebivalci teh koč neprijazni ljudje, kakor jih še nikjer nisem našel.

Ko bi ne bilo v reki vse polno okusnih rib in rakov, trpel bi v tem spodnjem kraju pomanjkanje, kajti že celi teden nimam drugega v hrano, kakor ribe in rake, riž in jajca ter malo tropičnega sadja, k temu mi služi v pijačo prekuhana voda in tu in tam kokosovo mleko — in ako se zmislim na okusno studenčnico v domovini, se mi kar sline cede po njej — kakor tudi po mnogoterih drugih živilih, katerih si tukaj bog vsakovrstnih okolnosti seveda ne morem privoščiti.

Da si, ljubi čitatelj, lahko predstavljáš, v kakih množinah se nahajajo v teh rekah ribe, bodi omenjeno, da smo pred nekolikimi dnevi, ravno ko sem prišel semkaj, tekom pol ure naložili z rokami (3 možje) iz čolnice se nagibajoči ob obrežju približno na 100 m dolgi progi 763 rakov ter 16 jegulj različne vrste, in Siamka, po imenu Me Som je ujela na vodico tekom 10 minut 14 velikih okusnih rib (največjo v dolgoti 65 cm). V nič manjših množinah se nahajajo vsakovrstne ptice in skoro neverjetno je, ako rečem, da sem pred kratkim naletel na trumo divjih rac v množini najmanj 2000, žal da ne morem mnogo streljati, ker sem vzel tokrat tudi premalo streljiva seboj, in to, ki ga imam, moram hraniti za eventualne napade.

Povsod mnogo slonov, velikanskih kač (kobra i. dr.), ter mnogo krokodilov po rekah kakor tudi drugih enakih neprijetnih gostov, toda vsemu sem se privadil že tako, da se mi dozdeva prikazen enega izmed teh gostov nekaj navadnega, in že sam sebi moram čestokrat predbacivati, da je treba večje pozornosti.

Življenju y samoti sem se že popolnoma privadil, če tudi ne povzroča nobenih prijetnosti, vendar se počutim povprek prav dobro. Stanujem en dan v šotoru, drugi dan zopet v čolnu in tako gre dan za dnevom. Plavajočo hišo, katero imam, ko sem po več mesecev odsoten od Klong Rang-sita, sem pustil tamkaj, da jo ob priložnosti popravim, ker ladja, ki jo nosi, je postala nespособna za nadaljno rabo. Ena taka plavajoča hiša,

Želodčne bolečine, slabosti, bljuvanje, slab tek, zabasanje, gorčica, krčmi in nervozni popadki povzročajo hude posledice, ako se zanemarijo. — Zdravniška priporočila in 60.000 zahvalnih pisem priporočila v tem slučaju Fellerjeve rabarbara-kroglice z znamko „Elsa-Pillen“, 1 zavoje (6 škatljic) 4 K, in E. V. Fellerja, Stubica, Elsní trg, Hrvatsko, 12 malih ali 6 dvojnatih steklenic za 5 K. Fellerjev rastlinsko esenci fluid z znamko.

„Feller-Elsa-Fluid“

v kateri je stanoval asistent (Kitajec), pa se mi je itak že pred meseci potopila; zadnjega sem to pot pustil v Klong Rangsitu, da nadzoruje različna potrebna opravila.

Kar se tiče duševnega dela, moram reči, da se mi povprek presneto slabo godi; berila nimam skoro nobenega, in ponajvečkrat mi tudi ni volja čitati bogsigavdi kake dolge in nezanimive spise, kajti po dnevu hodimo po naravi ter dospemo vsakokrat navadno šele v mraku popolnoma zmučeni domov — in vselej mi je skoro najljubši spanec ali pa sem primoran sesti in računati v svrhu nadaljnjih operacij prihodnjega dne. Pa če tudi računim, pišem ali čitam pri slabi luči, katero imam, tedaj pa me mučijo moskito. O množini teh neprijetnih gostov bodi omenjeno to, da so tu in tam dnevi, posebno tedaj, ako je nebo megleno in ne piha nobena sapica, ko sem nabral po celi ebdom (liter) vsakovrstnih mrčesov krog luči, ob kateri so si požgali krila, ter na ta način postali nezmožni me zopet nadlegovati. Ako hoče človek izhajati v teh krajih, je torej v prvi vrsti potrebno se privaditi vsakovrstnim nadlogam, pomanjkanju itd.

Ni vse zlato, kar se sveti, pravi nek pregovor — pa tudi ni vse tako v materi naravi, kakor se čestokrat ista slika po različnih znanstvenih potopisih in študijah — o tem sem se prepričal dovolj. Kar se tiče Siamske, moram reči, da ima geografija mnogo napačnih točk, pa ne samo geografija je pomanjkljiva, ampak sploh vsi geografsko-fizični (naravoslovni) popisi so v tem ali onem napačni, kajti šele redkokateri zasledovalec je obiskal notranje dele dežele, kjer tiče pred vsem znamenitosti dežele kakor nje narave in naroda; po največ jih je videlo Bangbrok in okolico, kjer vlada seveda civilizacija, videli so morda tudi še druge znamenitejšje večje naselbine, kakor Ayuthio, Korati itd.

Možje ki so prekoračili notranje popolnoma divje in nepoznane kraje, so n. pr. Monhot (ki je bil odposlan od angleške geografske družbe, ter podlegel v severno izhodnem okrožju kraljevine rumeni mrzlici), nadalje amerikanec Vincent (ki pa podaja le malo znanstvenih črtic) in še nekateri drugi.

Da se največ zasledovalcev opira na podatke, ki krožijo v Banybroku, to je vzrok marsikaterim napačnim študijam posebno o lastnostih in šegah posameznih narodov. Poznam v Banybroku može, štejejo sicer k inteligenci, a nimajo ne pojma o notranjih delih dežele, vendar hočejo znati vse prav dobro ter poročajo popolno napačne stvari. Bilo bi preobširno razpravljati tem potom strogo znanstvene točke, kdor se zanima, najde iste itak deloma že priobčene v poročilih c. kr. geogr. družbe na Dunaju, največ pa še jih ni urejenih in bodo torej sledile v prihodnjih poročilih.

Kar se tiče občejanja z divjaki, lahko z veseljem rečem, da sem se že priučil sijamskemu jeziku toliko, da brez vsakega tolmača lahko govorim o tem ali onem; jezik mi jako ugaja, o njegovih posebnostih bom svoj čas natančneje poročal.

Pred približno tremi tedni sem bil v pragozdu, pet dni od tukaj v severozahodu — krasen kraj. Tamkaj sem imel priložnost videti prvokrat v naravi „trstiko“ (spanisches Rohr), ter okusiti njen grozdu podoben sad. Produkt, to je trstika, kakor jo dobivamo po trgovinah je le takorekoč stržen, kojega obdaja debela s dolgim trnjem gosto obrastla skorja. Hočem tukaj rajši opustiti natančnejši oris tega zajedavca, ker vsaka večja botanika podaja itak njen popis. Pač pa hočem omeniti to, kar mislim, da le redki vedo, oziroma jaz še do sedaj nisem našel v nobenem poročilu, da bi služila trstika divjakom tudi v hrano. In to je istina, to sem videl z lastnimi očmi ter sem ob tej priliki tudi sam okusil to trdo salato. Ko sem namreč prišel s tovariši v pragozd, rezali so si isti z nekakim veseljem mlajša debela trstike. Vprašal sem, kaj hočejo početi s tem, odgovorili so mi: Kon Lao kin ni dai (Laos, — t. j. ime plemena, — jedo to radi) in resnično, komaj je ta ali oni odstranil skorjo, že je hrustal ob koncu, iz katerega se pocedi koj po rezu nek smoli podoben sok (t. j. sok se pocedi iz luknjic, koje lahko na vsaki trstiki opazujemo) isti je blede barve in brezokusen.

Ob tej priliki hočem poročati tudi to, da sem ravno pred nekolikimi dnevi jedel bambuvo salato, to je na nekak meni še nepoznan način konzervirane v tanke režnje narezane bambuve do pet cm debele popke (ki so pri tej debelosti v celotnem položaju do 40 cm dolgi). Isti so kot salata popolnoma omehčani in okus spominja nekoliko na redkev; seveda so še pomešani tej salati drugi podatki, kojih pa še jaz ne poznam, torej ne morem natančneje orisati — okus je povprek prijeten.

Končno mi ob tej priložnosti slavno uredništvo naj dovoli odgovoriti onim par „nevernim Tomažem“, ki so se ob neki priliki z ozirom na moja poročila nekje tam na „Dravskem polju“, najbrž v kaki kleti ali v gostilni pri sladkem vinu izražali „saj pretirava“. Ni sicer vredno k temu tratiti veliko besed in dragega časa, ampak rečeno bodi s kratka le toliko: Ako se moja po-

ročila sprejemajo od prezidija c. kr. geogr. družbe na Dunaju, kot eni izmed najvišjih znanstvenih korporacij geografsko fizične vede, in se ista po dotičnih uradnih poročilih priobčajo, tedaj bode dovolilo onih par mladih in neizkušenih gospodov mojim poročilom verjeti ali pa jih ne čitati, ali pa — seveda ako ne manjka korajža — sami kaj enakega podvzeti.

Vsem prijateljem in znancem pošiljam tem potom prisrčne pozdrave iz jugoistočne Azije!

Dopisi.

Avstrijsko pevsko društvo „Ilirija“ v Bergeborboku na Renskem (Rheinland).

„Biti slovenske krvi.
Bodi Slovencu ponos.“

Naše društvo daje naznanje vsem v Nemčiji bivačim Avstrijcem posebno Slovencem in sploh vsem narodnim društvom, da se udeležijo slavnosti, katero priredi naše pevsko društvo. V spomin dveletnega obstanka in uspešnega delovanja, v nedeljo, dne 14. majnika 1905. v prostorih Restaurants Kaiser Friedrich (Tonhalle) Borbek.

Spored obstoja iz petja in tamburaške godbe, po koncertu veselica s plesom.

Začetek točno ob 4. uri popoldne. Koncert pri katerem sodeluje pevski zbor. Med točkami igra godba, katera sestoji iz slovenskih in hrvatskih tamburašev „Triglav“. Imenovano društvo „Triglav“ se je še-le pred kratkim časom ustanovilo, a prav izvrstno napreduje.

Spored:

1. Stiftungsfeier: . . . A. Arenzen.
2. Domovini: . . . Dr. Ipavec.
3. Der sakrische Bass: . Th. Koschat.
4. Ljubezen in pomlad: . A. Nedved.
5. Nur fidel: . . . Karl Fittig.
6. Jadransko morje: . . A. Heidrih.
7. Heimkehr: . . . Joh. Gelbke.
8. Zrinjsko-Frankopanko: . Ivan pl. Zajc.

Zvečer ob 7. uri veselica s plesom. Pri kateri igra oddelek godbenega kluba „Harmonie“.

Cena vstopnic h koncertu znaša 30 f., za koncert in veselico pa pri prodaji 75 f., pri blagajni 1 marko. Dame so vstopnine proste. Za okusna jedila in pijačo skrbi g. Julius Demond, mesar in krčmar.

Društvo deluje na vse načine, da se veselica prav zadovoljno obnese. Zato prosi vljudno vsa narodna društva in vse posameznike, da se blagovolijo odzvati našemu vabilu. Da se še tako enkrat po domače veselimo in kaj pogovorimo o narodnih stvareh. In s tem dali naznanje tudi našim narodnjakom v mili domovini, da tudi nam srce bije za povzdigo in blagor slovenskega naroda, če prav oddaljeni od mile domovine, pa vendar goreči za mater Slovenijo. Ako bi pa po pomoti posamezna društva ne dobila vabila, ali pa ko bi hotela bolj natanko vedeti spored, ali pa glede sprejema, prosimo, da se pisмено na nas obrnejo, kar vam prav radovoljni ustrezemo. Torej še enkrat vam podamo besedo in za trdno obljubimo, da vam ne bo žal za urice, ker veselje obeta biti sijajno. Z veseljem pričakujemo torej časa, da si bratsko podamo roke v slavo in blagor našega naroda.

Torej na veselo svidenje in bratski pozdrav dne 14. majnika. Odbor.

Politični pregled.

— Naša mornarica pomnožena. Da se pomnoži naša vojna mornarica, je vlada pred kratkim naročila 5 rušilcev torpedovk in 13 torpedovk, kar bo skupno stalo 15 milijonov kron. Vse te ladje bodo zgrajene po modelih in načrtih tvrdke Yarrow od tržaškega „Stabilimenta“. Nadalje se bo zgradilo za Donavo še 5 opazovalnih čolnov. Eden je že naročen v Budimpešti. Vsak čoln bo stal okrog 80.000 K.

— Dohodki avstrijskih državnih železnic. Skupni dohodki za prevažanje na avstrijskih državnih železnicah za l. 1904. znašajo 253,940.000 kron, torej 8,366.500 kron več nego l. 1903.

— Krivoloki na Balkanu. Grozodejstvo pri Zagoričanih v Makedoniji dne 7. t. m., kjer je bilo 150 Bolgarov ubitih od turških in grških zverin, je po vsej Bolgariji, vzbudilo silno vznemirjenje. Vlada je prisiljena, da hitro pomiri to skrajno ogorčenost. Bolgarski narod več noče mirno gledati, kako se mori bolgarsko prebivalstvo v Makedoniji pod turško vlado. Sedaj je ves narod ene misli: Tako ne gre več. Ta žalostna vest o klanju pri Zagoričanih se je raznesla po kneževini vprav tedaj, ko je knez Ferdinand hodil po evropskih dvorih, da bi, kakor se govori, si zagotovil kraljevo krono. Ali da bi zato trpeli Bolgari v Makedoniji, da bi tam izgubili svoje interese, tega nočejo nikakor. Za to ceno je kraljevska krona predraga. Bolgarija ve, da je zdaj njena prva dolžnost, da uredi razmere v Makedoniji.

— Avstrijska policija v Bosni. Policija v Sarajevu je pred nekaj dnevi zgodaj v jutro prišla v stanovanje urednikov „Srpske Riječi“,

Grgića in Čokorila, kjer je uvedla hišno preiskavo. Bog ve, kaj so policaji iskali — našli niso ničesa, pač pa zaprli glavnega urednika, Čokorila, ker hoče vlada na ta način uničiti list. — Ta slučaj je zelo značilen. Dunajsko časopisje neprenehoma vpije na „barbarsko“ rusko policijo, a pri tem ne pomišlja, da je avstrijska policija v Bosni še veliko brezobzirnejša od ruske. V Bosni ne samo da vlada preventivna cenzura, nego morajo biti časniki vedno pripravljeni na hišno preiskavo in na vse mogoče policajne šikane. S takimi policajnimi merami hoče si Avstrija pridobiti simpatije bosanskega prebivalstva! Pridobila si je pa vse kaj drugega kakor simpatije, ker v narodu je tako razpoloženje, da Avstriji ne bo dolgo pomagala niti policija niti vojska, niti neštevne trdnjave in trdnjave, ki jih je sezidala po lepi Bosni in Hercegovini. V Bosni in Hercegovini vre, ker narod je oguljen do kože.

— Stavka železničarjev v Italiji. Dne 17. t. m. je zopet začela stavka železničarjev v Italiji. Ali stavka je začela povsodi hkratu. V srednji Italiji se je isti dan promet vršil še redno. Med železničarji pa ni edinosti glede stavke. Zato bržčas poneha kmalu, ne da bi železničarji kaj dosegli.

— Ljudsko štetje na Ruskem. Ruska vlada je naznanila ravnokar izid ljudskega štetja, ki se je izvršilo leta 1897. Našteli so 125,640.021 oseb. Na ruskem je jako veliko narodnostij, največ je seveda Rusov, ki se zopet dele v Veliko-Malo in Belo-Ruse, skupaj 89,933.567. A poleg Rusov je še 38 drugih narodnosti, in sicer: Poljaki (7,931.307), judje (5,063.156), Kirgizi in Kajzlaki (4,084.139), Tatari (3,737.627), Nemci (1,790.489), Baškiri, Litvini, Gruzijci in Mingrelci, Litavci, Armenci, Vlahi in Rumuni, Mordvinci, Esti, Sarti, Cuvaši, Čečenci, Čerkesi, Usbeki, Kalmuki, Smadi, Tati, Votjaki, Čermisi, Finci in Korejci, Turkmanci, Kurdi, Sirjani in Germjaki, Jakuti, Turki, Grki, Bolgari, Kabgrdini in Abhazi, Kamiki in Nogajci, Tunguzi, Čehi in druge narodnosti. Tudi veroizpovedanja so različna. Pravoslavnih je 87,123.604, mohamedancev 13,906.972, katoličanov 11,506.809, poleg drugih veroizpovedanj.

— Dogodki na Ruskem. Novi policijski načelnik v Čenstohovu, Possov, je bil 18. t. m. zastrupljen. Svojo službo je nastopil šele pred osmimi dnevi. Dobil je takoj grozljivo pismo, da mu je le šest dni živeti. — Po mestih, kjer žive Židje, se razširja vest, da je pričakovati za Veliko noč velikih izgrediv proti Židom. Zato beže židovske rodbine iz takih mest, posebno Lodz zapuščajo trumoma. — Vse socijalistične organizacije so se zedinile, da proglasijo za 1. maj generalni štrajk po celi ruski Poljski z velikimi demonstracijami. — Kalajev, morilec velikega kneza Sergija, je obsojen na smrt.

Rusko-japonska vojna.

Podmorski čolni v bodoči pomorski bitki. V bodoči pomorski bitki bodo prvič igrali vlogo podmorski čolni, kajti Roždestvenski ima na razpolago več teh novih, še nikdar ne poizkušenih bojnih sredstev. Japonci jih pa pošljejo v boj pet. S stališča mornariške tehnike je torej opravičeno zanimanje za bližajočo se pomorsko bitko.

Ruska eskadra, ki je ob svojem odhodu iz Rusije štela 18.000 mož, je do sedaj izgubila vsled bolezni le 8 mož. En ruski častnik, ki je obolel na bolezni „beriberi“, se nahaja v bolnišnici v Snigonu. Japonci so ulovili mnogo ladij s premogom blizu obali, vendar so vsled bližanja ruskega brodovja vznemirjeni. Potrjuje se, da se na ruski lazaretni ladiji „Orel“ ne nahaja noben ranjenec, ker ni bilo dosedaj še nobenega boja.

Moč ruskega brodovja. Roždestvenski ima sedaj združenih sedem velikih bojnih ladij in pet oklopnih križarjev I. razreda.

III. eskadra je odplula dne 15. februarja iz Libave in se pridružuje sedaj. Ista sestoji iz ene bojne ladje I. razreda, 3. oklopnih obrežnih braniteljev in enega oklopnega križarja. Skupno iz 4 oklopnjač in 1 oklopnega križarja. Potem ima tri prevozne ladije, eno ladjo-delavnico in en parnik.

V Vladivostoku so 3 oklopni križarji: „Gromboj“, „Rossia“ in „Bogatir“. Prva dva križarja sta najhitrejša in sploh največja.

Skupno bo ruska bojovna flota v vzhodno-azijskem vodovju v nekoliko dneh štela 11 bojnih ladij, 9 oklopnih križarjev (med temi 3 v Vladivostoku). Togo pa ima 6 bojnih ladij in 8 oklopnih križarjev. Vsi ti japonski križarji so skoro enako oboroženi. Posamično so močnejše oboroženi nego ruski oklopni križarji, izvemši treh ruskih.

Iz Kolomba pa brzovjavljajo, da se je eskadra admiral Nebogatovala 16. t. m. pojavila pri otoku Cejlonu in plula proti vzhodu s hitrostjo 10 morskih milj na uro. Sodi se, da dospe Nebogatoval v petek 21. t. m. do Singapura, v ponedeljek 24. t. m. v bližino Saigona.

Ker se splošno misli, da napade admiral Roždestvenski japonsko brodovje, čim dospe na bojišče Nebogatoval s svojo eskadro, je prav lahko mogoče, da se vname uprav o velikonočnih praznikih na Daljnem Vzhodu za vso vojno odločilna pomorska bitka.

Angleške vojne ladje v japonski službi. V ruskih pomorskih krogih so silno ogorčeni o postopanju angleških vojnih ladij, ki vohunijo v prilog Japoncem.

Rusko pomorsko ministrstvo ima dokaze v rokah, da angleške vojne ladje potom brezžičnega brzojava obveščajo že dlje časa Japonce o gibanju ruskega brodograja in da so med Singaporem in Hongkongom na vsakih 200 milj nameščene angleške križarke, ki vsako količjakaj važnejšo stvar brzojavno sporoče admiralu Togu. V petrograjskih krogih se z vso gotovostjo zatrjuje, da se je Rusija odločila mobilizovati svoje črnomoorske brodograje in Turčijo pod pretvezo nemirov na Kreti prisiliti, da odpre črnomoorski eskadri Dardanele.

Plavajoče mine. Dve kitajski džunki sta bili po plavajočih minah vrženi v zrak. V Sangaju vlada v brogarskih krogih velika prepredenost, ker se je bati velikih nevarnosti za evropske poštne parnike.

Na kopnem. Reuterjev urad javlja iz Tokija: Ruska armada, kolikor je je koncentrirane med Čančunom in Kirinom, se ceni na 200.000 mož.

Iz Tokia se poroča: Japonci v Mandžuriji vedno prodirajo. Glasi se, da je veliko pomanjkanje živil. V Harbinu ni dobiti moke in povsod je velika beda.

Novi ruski topovi naročeni. Pri tvrdki Krupp v Essenu so došla velika naročila za Rusijo. V vseh tovarnah delajo na vse kriplje.

London, 20. aprila. Togo si je izbral Formozo za bazo svojega brodograja. Sedaj bo odrezan od kitajske obale in od Filipinov, ker je pretrgana brzojavna zveza. Zadovoljiti se mora le z ogledniško službo svojih križark.

Saigon, 20. aprila. Rusko brodograje je še vedno v luki Kamran. Francoski admiral Tonquiere je storil vse, da Francoska ohrani nevtraliteto.

London, 20. aprila. Pet podmorskih ladij so iz Sevastopolja po železnici poslali v Vladivostok. Iz Amoya se poroča, da so nekatere ruske križarice šle že ponoči zadnjo nedeljo mimo Keelunga na severnem bregu Formoze.

London, 20. aprila. Iz Tokia se poroča, da se muči brodograje admiral Roždestvenskega pri zalivu Kamaran, da križari tamkaj in kontrolira trgovske ladje. Vse japonsko javno mnenje je vsled tega skrajno razburjeno in očita se Franciji kršenje nevtralnosti in nelojalno ravnanje. Časopisi groze Franciji z vojno in izrekajo upanje, da bo Angleška pomagala Japonci.

Radi Velikonočnih praznikov izide prihodnja številka v petek, dne 28. aprila t. l.

Ubogim pogorelcem v Šeščah

so od 10. do 20. t. m. darovali:

IZ ŠT. PAVLA: M. Plešnik, župnik 50 K. N. Zanier 100 K. obleko in druge stvari. H. Stocker, tovarnar 100 K. J. Vidic 10 K. dr. A. Kunst 10 K. Fr. Pikel 10 K. in obleko. J. Sadnik 20 K. J. Siegel 4 K. občina Št. Pavel 40 K. M. Kapus 2 K. J. Jeseničnik 2 K. J. Randl 20 K. Fr. Cilenšek 5 K. Fr. Vedenik 6 K. in živež. Štermšek 4 K. baronica P. Hachelberg 40 K. in deske. baron K. Fiedler in baronica Emil. Fiedler 30 K. in krmo. darovanje v farni cerkvi v Št. Pavlu 164 K. 80 h.

IZ ŽALCA: Streljska družba žalska po gospici D. Bergmann 25 K. Ed. Kuketz 20 K. dr. M. Bergmann 20 K. K. Janič 10 K. J. Širca 15 K. R. Senica 10 K. Fr. Roblek 20 K. Fr. Hodnik 5 K. J. Žigan 20 K. M. Kranjc 4 K. Golovšek 10 K. Neimenovan 1 K. J. Lorber & Co. 10 K. H. Bouvier 5 K. M. Roblek 5 K. A. Zajc 2 K. neimenovan 2 K. J. Košar 4 K. Wolg. Fodermayer, brivec 2 K. Fr. Virant 10 K. Kirschan 2 K. J. Kunčič 2 K. Kuketz 1 K. Delniška pivovarna 10 K. Neimenovan 2 K. A. Lajnsič 2 K. M. Koren 20 K. Basnič 2 K. Jos. Zottel 1 K. A. Hriberski 1 K. M. Janič 6 K. J. Pikel 2 K. A. Geiss 5 K. Pikel 1 K. Schuscha 2 K. Antloga 1 K. Meh 1 K. Hvalenc 1 K. Cvikl 1 K. Niedorfer 5 K. V. Wablč 4 K. Jv. Perger 1 K. Janežič 1 K. Jv. Rehar 1 K. A. Dolinšek 2 K. And. Pečnik 20 h. J. Kunst 1 K. A. Pikel 1 K. M. Lipovšek 1 K. Št. Hočvar 20 v. A. Pikel 40 v. Jak. Delacorda 5 K. And. Zagodej 2 K. L. Antloga 2 K. Ž. Widmayer 1 K. Fr. Gorican 2 K. L. Tratnik 5 K. Cvikl 1 K. Jos. Cokan 1 K. Jan. Naraks 1 K. M. Cede 1 K. Lovr. Sedminek 80 v. J. Štorman 1 K.

IZ CELJA: Dr. J. Hrašovec 30 K. dr. J. Sernec 20 K. P. Majdič 50 K. vel. č. g. Fr. Ogradi, opat nabral 45 K. A. pl. Sušič, c. kr. polkovnik 20 K. Ad. pl. Sušič c. kr. polkovnik 10 K. Mart. Voh. fin. kom. 10 K. dr. J. Sernec 20 K. Kardinar profesor 5 K. F. Dolinar 10 K. dr. A. Schwab 20 K.

IZ ŠT. PETRA v Savinski dolini: Ant. Ovenkel 30 K. in obleko. J. Petrak 10 K. Rancigaj, župnik nabral 69 K. in živež.

GRIZE: Iv. Krančič, župnik 30 K. J. Janežič 20 K. F. Hočvar 1 K.

BRASLOVČE: prč. Jak. Hribnik dekan 20 K., prč. Jak. F. Bohinc, st. župnik v. p. 10 K. dr. Crevenka 2 K. Got. Ferne kaplan 5 K. Alb. Zotter in Marsitz 20 K. Cenevot gospice 4 K.

LJUBNO: F. X. Petek 20 K. Roza Černovšek 5 K. K. Druškovič 6 K.

DALJE: Jos. Kolarič župnik Šmartno na Paki 20 K. Iv. Teuž Šmartno 5 K. Fr. Apat Kapla 10 K. Jos. Rossi Zagorje 20 K. Jos. Sušterič Teharje 5 K. Peter Majdič Jarše-Mengeš 100 K. K. Bergmann Litija 20 K. prč. Jak. Lempl dekan Skale 10 K. A. Fischer župnik Mozirje 10 K. Ig. Zavolovšek Okonina 15 K. Krulej Sevnica 1 K. Jagodič

Celje 1 K. O. Pollak graščak Noviklošter 20 K. F. Sonnenberg tovarnar Liboje 50 K. Hranilnica in posojilnica v Gotovljah 50 K. A. Jud Hall Tirolsko 10 K. J. Božič Gornji-grad 20 K. E. baron Cnobloch graščak v Saneku 30 K. J. Ježovnik velepos. Arjvas 20 K. R. Sadnik Ptuj 50 K. A. Jurca Ptuj 5 K. prč. K. dekan Šlander Staritrz 20 K. prč. K. Hribovšek stolni dekan Maribor 10 K. župnik Skuherski pri sv. Marjeti 5 K. župnik Presečnik, Frankolovo 5 K. M. Randl, župnik Švabek 30 K. župnik Cede, Studenice 15 K. župnik Atteneder Polzela 6 K. Jul. Žigan, Polzela 4 nove odeje, župnik Erjavce Trbovlje 10 K. A. Elsbacher Laško 20 K. K. Hermann Laško 25 K. prč. Fr. Škorjanc župnik Gomilsko 100 K. J. Zotter Gomilsko 10 K. Terezija Sentak Vransko 10 K. Fr. Oset Vransko 10 K. M. Fischl sin. Praga 10 K. H. Franek sinovi v Lincu 25 K. M. Randl c. kr. stotnik Komotau 10 K. F. Grünhut & sinovi Kaniza 10 K. J. Alexander Sisek 5 K. J. Škorjanc Dolenjvas živež.

IZ LJULJANE: Neimenovan v hotelu Strukl 200 K. A. Krisper 25 K. F. X. Souvan 25 K. J. Vodnik 5 K.

IZ GRADCA: Daniel pl. Lapp 100 K. J. K. Klammerth 10 K. J. Adler 10 K. St. Rojnik 6 K. grofica Fünf-kirchen 4 K.

IZ DUNAJA: Dr. F. Vidic 10 K. E. Trau 10 K. E. Heintschel & drugi 20 K. F. A. Sarg sin 5 K. Hofbauern 5 K. IZ TRSTA: Tržaška rižna tovarna 10 K. Guil. pl. Eisner 10 K. D. Luzzatto 10 K. G & S. Segre 5 K.

Skupaj tedaj 2686-40 K.

Vsem častitim darovalcem se za to podporo ubogih pogorelcov iskrena hvala izreka, in se obenem prosi, da še drugi, kateri še niso darovali, s kakšnim darilom po zmognosti na pomoč prihitijo.

Št. Pavel pri Preboldu, dne 20. aprila 1905.

== List „Domovina“ v Celju sprejme ==

urednika.

Ponudbe takoj na upravništvo „Domovine“.

Razpis častnih nagrad.

Na naš zadnji razpis častnih nagrad sta se odzvala le dva pisatelja in ena pisateljica. Ker pa ocenjevalci tudi to pot niso odobrili nobenega dopisnega spisa, razpisuje podpisano vodstvo v tretjič dve častni nagradi po 100 in 60 K za dva najboljša mladinska spisa, obsegajoča najmanj 3 tiskovne pole.

Spisa morata biti izvirna in primerna otroškemu duhu. Rokopisi naj se pošljejo predsedništvu „Zaveze“ do 15. julija t. l.

Pisatelj naj se ne podpišejo na svoj rokopis, temveč naj priložijo svoja imena v zaprtem ovitku, na katerem bodi zabeležen naslov dotičnega spisa.

Spise bodo ocenjevali posebni ocenjevalci. Ocenjena spisa bodeta last „Zaveze“ in izideta kot III. in IV. zvezek „Mladinske knjižnice“.

Vodstvo „Zaveze“ avstr. jugoslovanskih učiteljskih društev.

V Ljubljani, dne 9. aprila 1905.

L. Jelenc, predsednik.

Drag. Česnik, tajnik.

Poslano.

Ker mi niso znani vsi, ki trosijo o meni lažnjiva in izmišljena obrekovanja, katera sem baje jaz govoril čez občinski odbor v Novi-štifti pri Gornjemgradu in drugo, zatorej pozivljam Vas vse, ki trosite omenjena obrekovanja, da dokažete svoje trditve, ker sicer Vas javno imenujem nesramne lažnjivce in podle obrekovalce. Na dan torej!

Novaštifta pri Gornjemgradu

dne 17. aprila 1905.

(201) 1

Jakob Sternad.

Posojilnica v Celju

registrovana zadruga z neomejeno zavezo — Vorschussverein in Cilli, registrierte Genossenschaft mit unbeschränkter Haftung ima svoj

redni letni občni zbor

v soboto, dne 29. aprila 1905
ob 2. uri popoldan

v sejni dvorani Nar. doma v Celju

s sledečim dnevnim redom:

1. Poročilo načelstva.
2. Odobrenje letnega računa pro 1904.
3. Razdelitev čistega dobička.
4. Razni predlogi.

V CELJU, dne 17. aprila 1905.

(205) 1

Načelstvo.

Pridnega poštenega mesarja

sprejme

(216) 1

Terezija Šentak, Vransko.

Proda

se pod ugodnimi cenami za 1½ vagona vsakovrstnega mladega brezovega lesa. — Kaj več pove lastnik **Blaž Mevzelj**, posestnik v Mokronogu na Dolenjskem.

(214) 3—1

Kupujte narodni kolek!

Učenec

ki ima veselje do trgovine, se sprejme takoj pri **Francu Štiglicu**, trgovcu v Radovljici Gorenjsko.

(211) 2—1

Iščem

vrtnarskega pomočnika

za Celje.

(210) 2—1

Dr. J. Sernec.

Delnica

„Združenih pivovaren Žalec in Laški trg“

se proda.

Več pove „Domovina“.

(212) 2—1

Naprodaj je

200 hl belega vina

iz Haloz, letnika 1904 prav dobre kakovosti. Vzorci na zahtevo.

Gregorič-dediči Majberg pri Ptuj

pošta Št. Vid.

(215) 2—1

Gumi za cepljenje trt

najboljše kakovosti se dobiva v
„Zvezni trgovini“ poprej
D. Hribar v Celju.

Trgovski pomočnik

dober prodajalec, blizu 30 let star, več obeh
deželnih jezikov, se sprejme takoj v mešano
trgovino na deželi. — Ponudbe naj se po-
šiljajo pod „Trgovec“, poste restante
Celje. (213) 2-1

V najem

se vzame dobro idoča

mesarija in gostilna.

Nastop s 15. junijem t. l. — Ponudbe na
upravnistvo „Domovine“. (209) 8-1

Veliko presenečenje!

Nikdar v življenju več take prilike!
500 komadov za gl. 1.95.

1 prekrasno pozlačena, precizijska ura z verižico, natančno
idoča, za kar se 3 leta jamči. 1 moderna svilena kravata
za gospode. 3 komadi ff. žepnih robcev. 1 eleg. prstan za
gospode s ponarejenim zlahtnim kamnom. 1 elegantna dam-
ska broža. 1 prekrasno žepno toaletno, zrealce. 1 usnjat
mošnjiček za denar. 1 žepni nož s pripravo. 1 par manšet-
nih gumbov. 3 naprsni gumbi. vsi iz double zlata s pa-
tentiranim zaklepom. pisalna priprava iz niktja, mičen album
s prekrasnimi slikami. 3 šalji predmeti, ki vzbujajo pri-
mladih in starih veliko veselost. 1 jako koristno navodilo
za sestavljanje pisem. 20 predmetov: potrebnih za dopisovanje.
in še čez 400 raznih predmetov: ki so v domačiji neob-
hodno potrebni. Vse skupaj z uro vred, ki je sama tega
denarja vredna, velja samo gl. 1.95. Razpošilja proti pošt-
nemu povzetju, ali če se denar naprej pošlje.

Dunajska razpošiljalna tvrdka

P. LUST, Krakov šte. 512.

(172) NB. Za neugajajoče se vrne denar. 4-3

Išče se do začetka maja izurjena šivilja.

(208) 2-1

Dobra plača, stalna služba. — Kje
pove upravnistvo „Domovine“ v Celju.

Obleke za gospode in dečke

najlepše izdelane v bogati izbiri, so vedno v
zalogi.

Moške obleke od	12.— gl. naprej.
Svršniki od	12.— „ „
Ulstri od	14.— „ „
Obleke za dečke	7.— „ „
Obleke za otroke	1.90 „ „

Obleke po meri se izgotovijo natančno
po najnovjšem kroju.

Velika zaloga tu- in inozemskega blaga.

Josip Hočevnar

Kolodvorska ulica št. 5. Celje Kolodvorska ulica št. 5.

Trgovina z železnino „MERKUR“ P. MAJDIČ, Celje

priporoča:

TRAVERZE, železniške šinje CEMENT, cevi iz
kamenščine in strešno lepenko.

Razne poljedelske stroje

posebno pa

peronospora - brizgalnice.

! Gumi za cepljenje !

Kose, srpi in najboljši brusni kamni.

Mreže in trnjeve žice za ograje. Železno pohištvo in stoli ter mize za vrtove.

CENIK POLJEDELSKIH STROJEV JE IZŠEL.

Vizitnice priporoča Zvezna tiskarna.

Potnikom v Ameriko v prevdarek !!

Najstarejša tvrdka za špediranje potnikov

ZWILCHENBART

BASEL (Švica) Centralbahnplatz št. 9

sprejema potnike za linijo čez PARIS—HAVRE po najnižjih cenah; — vožnja na morju le 6 do 7 dni;
odhod parobrodov redno vsako soboto. — Za večjo gotovost, da se potniki vkrajo, spremlja jih eden
uradnikov do HAVRE. — Govori in piše se v vseh jezikih.
Kdor hoče potovati, naj se pisмено obrne zaupljivo na naš, in sprejel bode brezplačno najboljša pojasnila.

Original
SINGER
Nähmaschinen
Singer Co. Nähmaschinen Act. Ges.
Vsak šivalni stroj ima varstveno znamko.

Najprimernejša darila za godove,
— velikonoč, birmo itd. so —

**Singerjevi
šivalni stroji**
za domačo porabo in obrtne svrhe
vsake vrste.

Velika trpežnost in vzorna konstrukcija usposablja stroje do najvišje
tvornosti ter so vsakomur v uporabo.

Brezplačni pouk v šivanju in vseh načinih
modernega in umetnega vezenja

Singerjevi šivalni stroji so na največjih svetovnih razstavah
odlikovani z največjimi priznanji.

Singer Co. delniška družba šivalnih strojev
CELJE, Kolodvorska ulica šte. 8. (152) — 7

V najem se da

skupaj ali na drobno za več let pod ugodnimi pogoji; oziroma proda tudi proti plačilu na obroke lepo planinsko posestvo z lastnim lovom blizu Šoštanja in Mozirja, v davčni občini Belevode na Štajerskem, z dobrimi stavbami za stanovanje, dobrimi hlevi, z mlinom za dom, 5 malimi marofi in lastno žago okoli (177) 8-3

25 orlov njiv
35 " travnikov
100 " pašnika
200 " gozda.

Posestvo se proda z zaraščenim ali posekanim gozdom ter se isto lahko vsak čas ogleda.

Natančneje pojasnila daja lastnik **Josip Goljevšček**, lesni trgovec v Gorici, Primorsko.

Naprodaj je lepa hiša

2 minuti od mesta, obstoječa iz 15 strank, vrt pred hišo, primeren za stavbo (Bauplatz); hiša, sposobna za pekarijo, mesarijo, sploh za vsako obrt.

Cena 12.000 kron.

Kupci se naj ogledajo na Bregu štev. 28 pri Celju. (146) 4-4

40%

manj delavske sile potrebujejo gasilna društva pri brizgalnicah najnovejšega sistema in prenosom ravnoteža, odlikovanega v Pragi na razstavi leta 1903, izumitelja in tvorničarja

R. A. SMEKAL-a

iz Smichova. Podružnica Zagreb.

Ti stroji delajo desno in levo, eno in dvolazno 30 do 35 m mlaza! Skladišče vseh gasilnih potrebščin. Tudi na obroke.

S spoštovanjem (497) —24

podružnica **R. A. Smekal.**

Trgovci pozor!

Dobro mesto za samostalno trgovino brez konkurence. — Oddajajo se v najem 2 sobi, 1 prodajalnica, 1 magacin, vse skupaj za več let.

Cena 20 kron na mesec.

Vse natančneje se izve v **graščini Blagovna**, p. Št. Jurij ob južni železnici. (190) 3-3

Vožnje karte in tovarni listi v

Ameriko

Kralj. belgijski poštni parnik.

Red Star Linie iz Antverpna naravnost v **Novi York** in **Filadelfijo**.

Koncesijovana od visoke c. kr. vlade.

Pojasnila daje **Red Star Linie**, Dunaj IV., Wienergürtel 20 ali pa **Resman Ivan**, glavni zastopnik v Ljubljani, Kolodv. ulica št. 41, druga hiša na levo.

Točna in solidna postrežba.

Prva narodna in največja
trgovina z
urami, zlatnino, srebrnino
in optičnimi predmeti

V CELJU, „Narodni dom“

Rafael Salmič.

Bogato ilustrovane cenike razpošiljam na zahtevo brezplačno in poštne prosto.

Vsa v mojo stroko spadajoča dela, popravila itd. izvršujejo se točno in ceno.

--- Za dobro delo jamčim. ---

Svoji k svojim!

Postrežba točna in pošena.

(20) —15

Izurjeni, samski (186) 3-3

premogarji

(Kohlenhauer)

ki so že delali na strmih, slabejših odrih (Flotzen), bili že eno leto samostojni kopači (Hauer) ter so zmožni nekoliko nemščine, dobé delo pri premogovniku rudarske družbe Marienstein, pošta Schaftlach, Gor. Bavarsko.

(187) 10-3 **1600 hektolitrov**

najboljšega laškega rilčka, malega rilčka, traminca, rutlandca, belega in rdečega burgundca iz let 1904, 1903, 1901 prodaja grajščina

Dugoselo, Hrvatsko

kjer je železniška in poštna postaja.

Južnoštajerska hranilnica v Celju

naznanja, da je **znižala obrestno mero od 1. prosinca 1905** pri zemljiških posojilih od pet na

štiri in tričetrt odstotke.

Za **občinska in korporacijska posojila** v okrajih Gornjigrad, Sevnica, Šoštanj, Šmarje in Vransko pa od pet na

štiri in pol odstotke.

Obrestna mera za **hranilne vloge ostane** kot je bila dosedaj **4%**.

(14) 18

Patentirane, same ob sebi delujoče

ŠKROPILNICE „SYPHONIA“

(143) 15-5

za vinograde in hmeljnike

za **zatiranje sadnih škodljivcev**

proti boleznim na perju, za odpravo predenca in divje sorčice itd.

Same ob sebi delujoče, nošnje brizgalnice tudi z bakrenim kotlom

za 10 ali 15 litrov tekočine, s pripravo za **petrolejno mešanico** ali brez nje in vožnje, same ob sebi delujoče brizgalnice proizvajajo kot specialitete

Ph. Mayfarth & Co.

tvornice poljedelskih strojev, specialna tvornica vinskih in sadnih stiskalnic in drugih strojev

DUNAJ, II. Taborstrasse št. 71.

Ilustrovani ceniki zastoj.

Zastopniki in preprodajalci se iščejo.

POZOR!

JOSIP LAMPRET & ŠOŠTANJ

mizarska delavnica s stroji

priporoča svojo obširno zalogo popolnoma izgotovljenih **OKENJ** velikosti od 1'50, 1'60, 1'70, 1'80, 1'90 — 4—1 (145) in 2 m po konkurenčnih cenah. **VRATA** istotako izgotovljena v velikosti od 2, 2'20, 2'30, 2'40 m.

Zagotavlja solidno in točno postrežbo.

Načrte za okna in vrata pošilja na ogled.

Sluga za trgovino

se sprejme takoj.

Vpraša se v trgovini g. F. Strupi, Celje
(103) 3-2 Graška cesta.

Učenec

iz dobre hiše slovenskega in nemškega jezika več.
se sprejme v trgovino mešanega blaga na
Vranskem pri

Ivan Lauriču.

(183) 3-3

Oznanilo!

Pri **Jakobu Janiču v Žalcu** ima
Hrastnikova tovarna veliko zalogo vsake vrste
umetnega gnoja za hmelj, vinograde, travnike
in njive po ravno taisti ceni kakor tovarna
naprodaj.

Obenem se pa še naznani, da se dobijo
pri Janiču tudi najboljše in

čisto zanesljive vrste semen

kakor: Konjska detelja, lucerna, vse sorte
trave za polje, kakor tudi vsa druga semena
za vrtnarijo. Naprodaj so razven tega še lese
za hmelj sušiti po 28 kr. komad, prav dobre
in močne.

(130) 10-8

Zavitke priporoča Zvezna tiskarna.

Vidmaric kaže kmetom moč
„Pakraških kapljic“ in „Sla-
vonske zeli“.

druge bolezni, ki vsled mrzlice nastajajo. Zdravijo vse bolezni na jetrih in vranici. Najboljše
sredstvo proti bolezni maternice in madron; zato ne smejo manjkati v nobeni meščanski
in kmečki hiši. — Nsj vsakdo naroči in naslovi: **PETER JURIŠIĆ, lekarnar v Pakracu**
št. 209, Slavonija. — Denar se pošilja naprej ali s poštnim povzetjem.

Cena je sledeča (franko na vsako pošto): 12 stekleniče (1 ducat) 5 K, 24 stekleniče
(2 ducata) 8 K 60 v, 36 stekleniče (3 ducati) 12 K 40 v, 48 stekleniče (4 ducati) 16 K,
60 stekleniče (5 ducatov) 18 K.

Manj od 12 stekleniče se ne razpošilja.

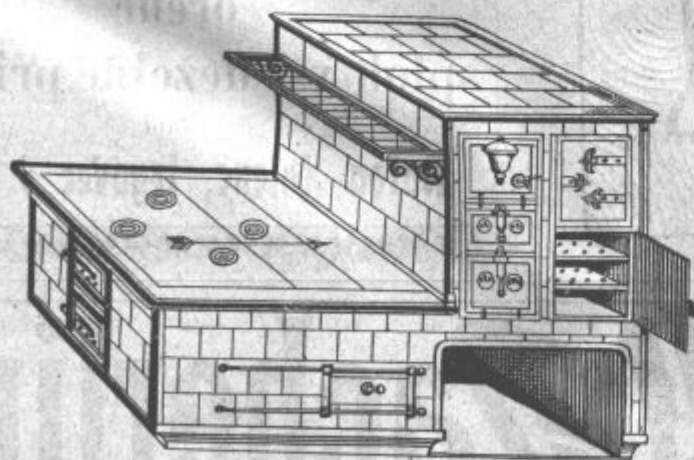
Slavonska zeli: Se rabi z vprav sijajnim in najboljšim uspehom proti zastarelemu
kašlju, bolečinam v prsih, zamolklosti, hripavosti v grlu, težkemu dihanju, astmi, proti
bodenju, kataru in odstranjuje goste slin ter deluje izvrstno pri vseh, tudi najstarejših prsnih
in pljučnih bolestitih.

Cena je sledeča (franko na vsako pošto): 2 originalni steklenici 3 K 40 h; 4 origi-
nalne steklenice 5 K 80 h; 6 originalnih steklenic 8 K 20 h.

Manj od dveh steklenic se ne razpošilja. Prosim, da se naročuje naravnost od mene
pod naslovom:

PETER JURIŠIĆ, lekarnar v Pakracu 209, Slavonija.

(501) 20-20

Ne podpirajte tujcev, ampak ozirajte se na domače
zanesljive tvrdke, katere Vam nudijo boljše blago.

Štedilna ognjišča,

izršila. — Štedilna ognjišča imam vedno v zalogi; po poslani meri se ista hitro izvrše.

Vsakovrstne vodovode,

kuhinje, pralnice, dvorišča, hleve ali vrtove.

vsakovrstna, velika in najfinejša, kakor
tudi mala in prosta, izdelujem sam. Za
ista prevzamem tudi nabavo pečnic, kakor
tudi zidarska dela z jamstvom dobrega

bodisi iz studencev, vod-
njakov ali hidravličnimi
vidri, odkoder se voda lahko
poljubno napelje bodisi v

Prevzamem popolno napravo kopališč,

mostiče, železne cvetličnjake, verande, stopnice, ravne ali okrogle.

Vsakovrstne železne ograje

(tudi iz žice), n. pr. za stopnice, cerkve, sole, grobove, vrtove in
zasebne hiše itd. — Železna vrata za prodajalne in
okna, primerna za vsako stavbo, osobito za tovarne, skladišča ali hleve. — Popolnoma železna
napeljava strehovodov itd.

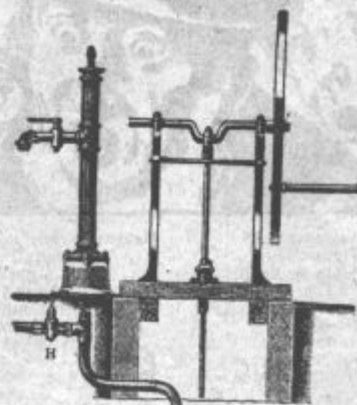
Sploh izvršujem vsa stavbinska in umetniška v mojo stroko spadajoča
dela po tovarniških cenah.

Priporočam se za obilno naročbo

(154) 40—4

IVAN REBEK, stavbeni in umetni ključalničar

Poljska ulica št. 14. ♦ **CELJE** ♦ Poljska ulica št. 14.

Ferdinand Sikošek

slikarski in pleskarski mojster

Cerkveni trg 4 **CELJE** Cerkveni trg 4

prevzame vsa cerkvena, sobna, dekoracijska, črkoslikarska, pohištvna in druga v njegovo stroko spadajoča dela, katera izvršuje po konkurenčnih cenah, točno in solidno po najmodernejših vzorcih. ***** Proračuni na zahtevanje brezplačno.

Kdor je vaje piti kakao, naj v svoj prid poizkusi novo vrsto

Ivana Hoffa
KANDOL-KAKAO

ki zaradi svoje neznatne toliščatosti ne moti prebavljanja, ampak je jako lahko prebaven.

Kandol-kakao

ima mimo vseh drugih kakaovskih vrst vrhutega to odločilno prednost, da je ob najboljšem okusu dokaj cenejši in zaradi združitve s sladom tudi jako redilen.

Kdor polzkusi Kandol-kakao, ga rabi trajno.

Zavoji po $\frac{1}{4}$ kg 90 vin. $\frac{1}{8}$ 50

se dobivajo v vseh trgovinah s specerijskim in kolonialnim blagom.

Pristno samo v zavojih z levo znamko.

Prostor

na slovenskem pokopališču št. 6 pri zidu se odda. Ima tudi kamen in je že vse pripravljeno.

(198) 2-2

Ivan Zwerenz.

Išče se začasna poštna upraviteljica.

Stanovanje in hrana po dogovoru. — Plača (197) po dogovoru. — Nastopi se takoj. 2-2

POSESTVO

obstoječe z ene hiše, s 5 sobami, 2 kuhinji, 1 klet in $2\frac{3}{4}$ orala njiv in travnikov, 5 minut od šentjurskega kolodvora oddaljeno

je naprodaj.

Vprašanja na **J. Černovšek**, ŠT. JUR ob juž. žel. (196) 2-2

ZAVAROVALNICA za zavarovanje proti ognju išče

izurjene potovalce

za **KRANJSKO**, **ŠTAJERSKO** in **KOROŠKO**.

Reflektanti naj svoje ponudbe oddajo administraciji našega lista pod št. 90. (184) 3-3

Fizol, krompir, jabolka, orehe

sploh vse deželne pridelke

kupi

(42) 50-14

Anton Kolenc, trgovec v Celju.

Zacherlin

pomaga izbornu kot nedosežen uničevalec mrčesa. Kupi samo v steklenicah.

Celje: Gustav Stiger, Victor Wogg, Alois Walland's Nf., Carl u. Frid. Teppi, Milan Hočevar, Josef Matič, Anton Ferjen, Franz Zangger, Josef Hasenbüchel, Ferd. Jakowitsch, Anton Kolenc	Celje: Franz Pečnik, Franz Ranzinger, Hanscher Adler Ap., Johann Ravnkar, Otto Schwarzl & Co., Josef Srinz, W. Wratschko	Konjice: Franz Kupnik, Vojnik: Franz Zottl, Hrastnik: Paul Bauerheim, Konsumno društvo, Josef Wouk	Trg Laško: Andr. Elsbacher, Carl Hermann, Planina: Ludw. Schescherko, F. Wambrechtsteiner, Gornjigrad: Jacob Božič, Franz Scharb, Poljane: Ferdinand Ivanus, Franz Kaudič	Mozirje: Leopold Vukič, Pristova: Marie Suppanz, Anton Suppanz, Brežice: Franz Mathels, Joh. Pinteric, Ursic & Lipelj, Franz Varlec	Trbovlje: Konsumno društvo, Franz Dežman, Anton Krammer, Jos. Mahkovec & Jos. Moll, Johann Müller sen.
	Dobrna: Josef Sikošek, Braslovo: Johann Paner, Ant. Plaskan, Gomilsko: Franz Cukala	Ljubno: Joh. Filipič, F. X. Petek, Sevnica: S. F. Schalk, Ludwig Smole, Anton Verbič	Trg Lemberg: Fr. Zupancič	Žalec: Adalbert Globočnik, Adalbert Geiss, Jacob & Marie Janič	Videm: Joh. Nowak, Vitanje: Anton Jaklin, Velenje: Ulrich Lager, Carl Tischler, Josef Wutti
				Št. Jurij: F. Kartin	